Červenopečecký čtvrtletník 3

Podzim 2017 | Vydává Kulturní komise úřadu městyse Červené Pečky | Cena 5,- Kč

Vážení spoluobčané,

léto nás pomalu ale jistě opouští a vzpomínky na jistě příjemnou dovolenou pomalu blednou. Doufám, že se vám všem vydařila a dodala vám dostatek energie do dalších dnů.

Během prázdninových měsíců jsme také měli možnost navštívit několik z mého pohledu velmi vydařených akcí, které se každoročně v Červených Pečkách a blízkém okolí pořádají pro nás všechny.

Poslední červnové dny tradičně patřily turnaji v plážovém volejbalu, pořádaném již po dvaadvacáté místními skauty a jejich příznivci. Letošní chladné počasí návštěvnosti příliš nepřálo, ale kdo si našel čas a do zámeckého parku dorazil, určitě nebyl zklamaný. Ohlédnutí za letošním ročníkem nabídneme v samostatném článku.

Hned následující týden zaplnili nádvoří skautského areálu příznivci Červenopečecké pecky. Ta byla letos podruhé v režii Alžběty Sosnovcové a bylo znát, že je dlouholetému pořadateli Sosákovi velmi zdatným následovníkem. Skladba kapel s hlavní hvězdou večera - Ivanem Hlasem se svým Triem - nalákala pomalu tři stovky platících diváků, zvukař odvedl perfektní práci, občerstvení fungovalo na výbornou a počasí nám přálo. Určitě mluvím z duše všem, když prohlásím, že tento páteční večer se obzvláště vydařil.

Červenec a tábor je spojení zaručující úspěch u pomalu devadesáti dětí, které na louce u Trhového Štěpánova prožily tři týdny příběhem motivovaným filmovou sérií Star Wars. A pro všechny vedoucí, ať již bývalé či současné, kteří za dlouhá léta parkem prošli ve vedení oddílu či střediska, zase byla vrcholem druhá táborová sobota. Ze 175 pozvaných bývalých vedoucích se jich sjelo pomalu osm desítek a spolu se čtyřicítkou stávajících činovníků strávili příjemné odpoledne, večer a někteří i následující noc nejenom vzpomínáním. Víkend utekl jako voda a nezbývá než doufat, že se se všemi zase shledáme za deset let na dalším výročním táboře našeho střediska.

Na konec prázdnin připadlo další významné jubileum, 140. let od založení Jednotky sboru dobrovolných hasičů v Červených Pečkách. Pečlivá příprava celé akce, která zároveň veřejnosti nabídla i pohled do zákulisí naší jednotky, se vyplatila a sobotní velmi povedené a příjemné odpoledne v areálu „hasičárny“ to jenom potvrdilo. Vystavené historické stříkačky i současná technika, otevřené prostory zbrojnice i klubovny, soutěže pro děti i pro družstva pozvaných sousedních jednotek – to všechno podtrženo předáním ocenění dlouholetým členům jednotky a umocněno skupinou Trampoty dokreslilo dobrou náladou protkané odpoledne a podvečer. Jedno z předaných ocenění bylo určené i úřadu městyse. Děkuji ještě jednou našim hasičům nejenom za uznání podpory, kterou se snažíme z pozice zřizovatele jednotky v rámci našich možností realizovat, ale hlavně za jejich dobrovolnou práci pro nás ostatní – ať již při výjezdech spojených s likvidací požárů nebo následků živlů, ale i za pomoc s dopravou vody do vyschlých studní, čištění ucpaných propustí tlakovou vodou a dalších a dalších menších zásahů.

První školní den mne zastihl samozřejmě ve škole a školce, kde jsem společně s vedením školy přivítal letošní prvňáčky. Chtěl bych jim ještě jednou popřát, a s nimi celému učitelskému sboru včetně ostatního personálu, hodně radosti a spokojenosti v naší čím dál krásnější škole a školce. Ať se jim nelehký přechod do školy podaří zvládnout a ať v nich celá školní docházka kromě vzpomínek a spousty nových kamarádů zanechá i to nejpotřebnější – potřebné vědomosti a životní rozhled, bez kterých se v dalším životě jenom těžko uplatní.

Asi jste si všimli, že na dětském hřišti ve sportovním areálu jsou konečně instalované dlouho slibované prvky pro starší děti – lanová pyramida a lezecká stěna. Hřiště se tím přiblížilo původně schválené studii rozvoje sportovišť a mělo by sloužit ku prospěchu všem. Bohužel, i taková stavba není ušetřená řádění vandalů. Poslední dobou se množily případy poškozování zařízení, každodenně jsme uklízeli hromadu odpadků a množily se i stížnosti maminek, že na hřiště se pro velký nával a hlavně hlučné a vulgární chování některých teenagerů (pro které mimochodem ani hřiště není určené) ani nedá dostat. Domluvy partičkám, které se několikrát podařilo na hřišti „odchytit“ stejně nepomáhaly, a tak jsme byli nuceni instalovat dohledové kamery. Možná někomu budou vadit, ale z našeho pohledu je to poslední možnost, jak zamezit věčným opravám herních prvků (není přece normální mít několikrát do roka trampolínu propálenou od cigaret, potrhanou síť, denně sbírat pet lahve od piva z dětského hřiště atd.). Záznam z kamer je k dispozici pouze pro potřeby odhalení případných viníků či řešení konfliktů, není přenášen nikam po internetu a ani to v budoucnu neplánujeme. Podívat se on-line na hřiště tedy nepůjde.

Poslední řádky bych rád věnoval objasnění důvodu, proč jsme najednou na křižovatce u náměstí rozkopali nedávno nově položený povrch silnice. Netěší mne to o nic víc než vás všechny, ale zub času zapracoval v případě kanalizační přípojky vedené od sokolovny a sousedních domů šikmo přes celou

Ale bylo hezky...

Kuřáci jsou na chodnících,
lokál zeje prázdnotou,
slunce chystá uzávěrku,
začne šetřit s teplotou.
Dospěláci do rachoty,
do tříd míří školáci,
všichni krásně odpočatí,
natěšení na práci.
Strany kampaň rozjíždějí,
slibů plné pusy,
v politice v našich krajích,
lhát se zkrátka musí.

Z. S.

křižovatku až k onomu výkopu bohužel rychleji, než se předpokládalo. Kanalizace je tam z betonových trubek s průměrem 500 mm a ta úplně poslední se zbortila. Díky tomu se pomalu vyplavilo podloží silnice a ta se následně propadla. Přitom není tak stará, pokládka tady proběhla tuším v roce 1998, životnost má mít mnohem delší. Po opravě se silnice zase uvede do původního stavu, i když to už asi nikdy nebude ono, jako když se koberec pokládá vcelku najednou.

Přeji vám všem krásný podzim a těším se se všemi čtenáři na shledanou u dalšího, již zimního čísla našeho čtvrtletníku.

Lubomír Jirků, starosta

Ze zasedání zastupitelstva městyse Červené Pečky dne 7. 6. 2017

Přítomni: p. Jirků, p. Kulhánek, Mgr. Dvořák, p. Matoušek, Ing. Novotný, Ing. Šanc, p. Tomáš Dvořák, Ing. Kubín, Mgr. Istenčin
Omluveni: p. Bradna, Ing. Pospíšil
Neomluveni: p. Králová (Slanařová), p. Černá Petrusová

1) Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek na veřejnou zakázku „Doplnění herních prvků dětského hřiště, městys Červené Pečky".

Předseda komise p. Kulhánek seznámil přítomné s průběhem posouzení a hodnocení nabídek na výše uvedenou zakázku. Konstatoval, že bylo nutné doplnit některé požadované dokumenty od dvou firem. Proto bylo odloženo závěrečné vyhodnocení soutěže o 1 týden. Vítězná firma předložila nejnižší cenovou nabídku, zároveň je lezecká stěna v základu ze dřeva, což vhodně doplňuje stávající herní prvky. Výsledná cena je cca o polovinu nižší než rozpočtová. Vítězná firma TR Antoš s r.o. Turnov nabídla cenu 477.932,- Kč.

Starosta pro doplnění konstatoval, že díky nižší ceně bude krácena přiznaná dotace 400 tis. Kč a to na částku 70% uznatelných nákladů, což činí cca 334 tisíc Kč.

ZM bere na vědomí zprávu o posouzení a hodnocení nabídek na veřejnou zakázku „Doplnění herních prvků dětského hřiště, městys Červené Pečky" a pověřuje starostu podpisem smlouvy s vítěznou firmou.

2) Zveřejnění záměru prodeje části pozemku městyse p.č. 230/25 k.ú. Bohouňovice I o výměře cca 1220 m².

Starosta seznámil přítomné s průběhem místního šetření ohledně žádosti paní Veselé z Bohouňovic I. o odkup pozemku městyse p.č. 230/25.

Místního šetření se zúčastnili pánové Dvořák, Jirků, Kopecký a Matoušek. Byla přítomna i paní Veselá. Na místě bylo konstatováno, že celý pozemek prodat nelze. Byla proto vytyčena část pozemku, která nezasahuje do přirozené nivy potoka a to ve vzdálenosti cca 15m od koryta potoka. Pozemek navazuje na roh stodoly žadatelů. Uvažovaný prodej části pozemku nekoliduje se záměrem eventuálního suchého poldru umístěného do projektu komplexních pozemkových úprav.

Navrhuje záměr prodeje části pozemku zveřejnit a na příštím jednání odsouhlasit podmínky prodeje.

ZM souhlasí se zveřejněním záměru prodeje části pozemku p.č. 230/25 k.ú. Bohouňovice I. o výměře cca 1220 m².

3) Zveřejnění záměru směny pozemků městyse p.č. 30/8 a 1177/7 o celkové výměře 1001m² za část pozemku jiného vlastníka p.č. 1221 o stejné výměře vše v k.ú. Červené Pečky.

Starosta seznámil přítomné se záměrem městyse směnit s panem Kramlem dva pozemky městyse v jeho oplocené zahradě za stejnou část pozemku v jeho vlastnictví tvořící přístupovou cestu k jeho zahradě, ale hlavně k pozemku městyse u zdi zahrady pana Teplého. Konkrétně se jedná o pozemky městyse p.č. 30/8 a 1177/7 o celkové výměře 1001 m² a pozemek pana Kramla p.č. 1221. Tím by byl mimo jiné zajištěn přístup na pozemek městyse p.č. 1220, který v současné době využívá nelegálně pan Teplý ke skladování materiálu. Pan Kraml byl se záměrem seznámen a v podstatě souhlasí.

Podmínkou pana Kramla je vložit do kupní smlouvy závazek, že pozemek bude i nadále sloužit jako přístupová cesta na jeho zahradu, a druhá podmínka je, že městys ponese všechny náklady směny. Za panely, kterými je část pozemku pana Kramla určená ke směně zpevněna, uhradí městys za pana Kramla daň z nabytých pozemků. Další postup byl domluven na společném jednání. Účastníci jej navrhují provést tak, že bude graficky připraven oddělovací plán, následně bude po sklizni řepky vytyčena na oddělovaném pozemku hranice a panem Kramlem odsouhlasena. Poté bude požádáno o souhlas s dělením pozemku, zpracování geometrického plánu a návrhu směnné smlouvy, její projednání v zastupitelstvu a vložení do Katastru nemovitostí.

ZM souhlasí se zveřejněním záměru směny pozemků městyse p.č. 30/8 a 1177/7 o celkové výměře 1001m², za část pozemku jiného vlastníka p.č. 1221 o stejné výměře, vše k.ú. Červené Pečky.

Ze zasedání zastupitelstva městyse Červené Pečky dne 29. 6. 2017

Přítomni: p. Jirků, p. Kulhánek, Mgr. Dvořák, p. Matoušek, Ing. Novotný, Mgr. Istenčin, Ing. Kubín, p. Tomáš Dvořák
Omluveni: Ing. Šanc, Ing. Pospíšil, p. Bradna
Neomluveni: p. Králová (Slanařová), p. Černá Petrusová
Hosté: p. Kopecký, p. Bartáková, p. Bohatová, p. Vejnoska, p. Lang

Po schválení programu jednání zastupitelstva požádal starosta o předsunutí části rozpravy na začátek jednání, aby hosté z Bojiště mohli přednést své podněty.

Přívalové deště posledních dnů působí velké problémy na majetku obyvatel Bojiště. Z polí je splavováno bahno a voda od Opatovic i z druhé strany od křížku.

Podle vyjádření starosty by odvedení vody od Opatovic měl řešit plánovaný chodník s cyklostezkou. Navrhuje situaci řešit prohloubením škarpy, překopáním vjezdů na pole a vybudováním propustků. Voda by byla odvedena do potoka. Musí se zadat vytyčení vedení vodovodu - je zde hlavní přivaděč vody na Bohouňovice I. a Opatovice, zpětná větev pro horní Pečky a telefonní kabel společnosti Cetin.

Ze strany od křížku je jediné řešení – vybudovat žlab u křižovatky a vodu odvést do rybníčka Na Obci.

1) Projednání prodeje části pozemku městyse p.č. 230/25 k.ú. Bohouňovice I.

Na minulém jednání byl schválen záměr prodeje tohoto pozemku a zastupitelé byli seznámeni s výsledkem místního šetření. Navrhuje pozemek prodat za cenu obvyklou, tj. 20,- Kč/m². Stavební pozemek to není ani v ÚP, je vedený jako sad.

ZM schvaluje prodej části pozemku městyse p.č. 230/25 k.ú. Bohouňovice I. o výměře cca 1220 m² paní Jaroslavě Veselé, Bohouňovice I. , č.p. 33 za cenu 20,- Kč/m². Náklady spojené s oddělením pozemku, vkladem do KN a daň z nabytí nemovitých věcí hradí kupující paní Veselá.

2) Projednání směny pozemků městyse p.č. 30/8 a 1177/7 za část pozemku jiného vlastníka p.č. 1221 vše v k.ú. Červené

Pečky.

Záměr prodeje spolu s podrobnostmi směny byl projednán zastupiteli na minulém jednání. Směna je vyrovnaná bez doplatku.

ZM schvaluje směnu pozemků městyse p.č. 30/8 o výměře 964 m² a p.č. 1177/7 o výměře 37m² za část pozemku na LV č. 403 p.č. 1221 o výměře 1001m² ve vlastnictví pana Kramla Heřmana, Červené Pečky 156, vše k.ú. Červené Pečky. Náklady spojené s oddělením pozemků a vkladem do KN, uhradí městys Červené Pečky. Náklady spojené s daní z nabytí nemovitých věcí uhradí za oba účastníky směny městys Červené Pečky. Pan Kraml bude kompenzovat tuto platbu ponecháním betonových panelů na stávající příjezdové komunikaci.

3) Projednání prodeje části pozemku městyse p.č. 718/10 k.ú. Červené Pečky.

O pozemek žádá pan Čábela, navrhuje pozemek prodat za cenu obvyklou, tj. 40,- Kč/m².

ZM schvaluje prodej části pozemku městyse p.č. 718/10 k.ú. Červené Pečky o výměře cca 8m² panu Milanu Čábelovi, Mnichovická 56, Kolín V za cenu 40,- Kč/m². Náklady spojené s oddělením pozemku, vkladem do katastru nemovitostí a daň z nabytí nemovitých věcí uhradí kupující pan Čábela.

4) Projednání zprávy o hodnocení nabídek veřejné zakázky Oprava místních komunikací Červené Pečky – Bojiště, p.č. 791/1 a 1147/2, včetně opěrné zdi.

Předseda komise p. Kulhánek informoval zastupitele, že do výběrového řízení se přihlásilo 7 firem a jediným kritériem byla cena. Nejlevnější nabídku zaslala firma Jan Březina, Bohouňovice I. 28, s cenou 2.175.357,17 Kč.

ZM bere na vědomí zprávu o posouzení a hodnocení nabídek na veřejnou zakázku Oprava místních komunikací Červené Pečky – Bojiště p.č. 791/1 a 1147/2, včetně opěrné zdi a pověřuje starostu podpisem smlouvy s vítěznou firmou.

5) Projednání zveřejnění záměru pronájmu pozemků na Čertovce.

Žádost podala paní Venturová, pozemky částečně sousedí s její nemovitostí a rybníčkem. Jako důvod uvedla rozšíření zahrady, vysázení stromů a keřů - oplotit pozemek nechce.

Podle vedoucího úřadu jsou pozemky na návsi a s jejich údržbou není žádný problém, je proti pronájmu.

Ing. Kubín dodal, že v této lokalitě už pronájem či prodej pozemků zastupitelstvo zamítlo, je také proti pronájmu.

ZM neschvaluje zveřejnění záměru pronájmu částí obecních pozemků p.č. 77/1 a p.č. 76/1 k.ú. Dolany o celkové výměře cca 620m².

6) Rozpočtové opatření č. 5/2017.

Vedoucí úřadu p. Kopecký seznámil zastupitele s plněním rozpočtu, rozpočtovým opatřením; upřesnil skutečné plnění na straně příjmů i výdajů. Zároveň zastupitele informoval o vývoji daňových příjmů v leto-šním roce.

ZM schvaluje rozpočtové opatření č. 5/2017.

Ze zasedání zastupitelstva městyse Červené Pečky dne 8. 8. 2017

Přítomni: p. Jirků, p. Kulhánek, Mgr. Dvořák, p. Matoušek, Ing. Novotný, Ing. Šanc, p. Tomáš Dvořák, Ing. Kubín, p. Bradna, Mgr. Istenčin
Omluveni: Ing. Pospíšil
Neomluveni: p. Králová (Slanařová), p. Černá Petrusová
Hosté: p. Kopecký

1) Projednání zprávy komise pro otevírání obálek, posouzení a vyhodnocení nabídek na stavbu Rekonstrukce východní části místní komunikace ulice Pionýrská Červené Pečky.

Předseda komise p. Kulhánek sdělil, že 19. července proběhlo výběrové řízení na stavbu Rekonstrukce východní části místní komunikace ulice Pionýrská, Červené Pečky. Přihlásilo se šest firem. Hodnotícím kritériem byla nabídková cena. Jako nejvýhodnější byla vybrána nabídka firmy Jan Březina, Červené Pečky – Bohouňovice I. 28, s cenou 2.528.779,- Kč.

ZM bere na vědomí zprávu o posouzení a hodnocení nabídek na veřejnou zakázku Rekonstrukce východní části místní komunikace ulice Pionýrská, Červené Pečky a pověřuje starostu podpisem smlouvy s vítěznou firmou.

2) Projednání Smlouvy o právu provést stavbu na cizím pozemku stavby vodovodní přípojky – pozemky p.č. 72/2 a 73 k.ú. Červené Pečky ulice Do Polí – pozemky p.č. 1125/2 a 718/10 k.ú. Červené Pečky ulice Na Obci.

Pan Jaroslav Svoboda žádá o povolení vybudování vodovodní přípojky ke svému rodinnému domu v Červených Pečkách, ulice Do Polí 155. Právo provést stavbu na cizím pozemku se zřizuje bezplatně. Bude s ním uzavřena smlouva o právu vést stavbu na cizím pozemku.

Spoluvlastníci paní Jana Girčuková a Josef Svoboda žádají o povolení vybudování vodovodní přípojky k rodinnému domu v Červených Pečkách, Na Obci 133. Právo provést stavbu na cizím pozemku se zřizuje bezplatně. Bude s nimi uzavřena smlouva o právu vést stavbu na cizím pozemku.

ZM schvaluje Smlouvu o právu provést stavbu na cizím pozemku vodovodní přípojky uložené do pozemku městyse p.č. 72/2 a 73 k.ú. Červené Pečky mezi městysem Červené Pečky a panem Jaroslavem Svobodou, Do Polí 155 Červené Pečky.

ZM schvaluje Smlouvu o právu provést stavbu na cizím pozemku vodovodní přípojky uložené do pozemku městyse p.č. 1125/2 a 718/10 k.ú. Červené Pečky mezi městysem Červené Pečky a spoluvlastníky Janou Girčukovou Na Obci 133 Červené Pečky a Josefem Svobodou, Bečváry 41.

3) Projednání žádosti pana Jiránka o koupi části pozemku městyse p.č. 1088/2 mezi domy č.p. 102 a č.p. 31.

Pan Jiránek žádá o odprodej části pozemku p.č. 1088/2, který se nachází za jeho domem a vedle domu. Jedná se o nevyužitou zatravněnou proluku mezi domy, kde je uloženo potrubí kanalizace a vodovodní přípojka pro sousední nemovitost. Na tato vedení by bylo třeba zřídit služebnost – břemeno v katastru nemovitostí. Pana Jiránka jsme požádali, aby písemně doložil souhlasné stanovisko vlastníka sousední nemovitosti. To nedoložil, proto doporučil odložit projednání žádosti na další jednání po doložení požadovaných dokladů.

ZM navrhuje odložit projednání žádosti prodeje části pozemku městyse p.č. 1088/2 k.ú. Červené Pečky za domem č.p. 102 na další jednání po doložení požadovaných dokladů.

4) Projednání žádosti organizace Junák – Český skaut středisko Červené Pečky, z.s. o příspěvek na rekonstrukci objektu kluboven v parku Červené Pečky.

Starosta přednesl žádost organizace Junák – český skaut: Již delší dobu se snažíme získat finanční prostředky na celkovou opravu kluboven – výměnu oken, vchodových dveří a opravu – sjednocení fasády všech budov. Je vypracovaná projektová dokumentace, rozpočet na rekonstrukci je 1.250 tisíc Kč. Ve výběrovém řízení se podařilo vysoutěžit celkovou cenu ve výši 953 tisíc Kč. Financování této akce bylo zajištěno díky dotaci od ústředí Junáka (400 tisíc Kč), příslibu dotace z grantového programu společnosti Philip Morris a.s. (400 tisíc Kč) a z vlastních prostředků (150 tisíc Kč). Vedení koncernu Philip Morris ve Švýcarsku ale

nakonec grant zamítlo s odůvodněním, že tabákový koncern nemůže sponzorovat dětské organizace. Čerpání dotace od ústředí Junáka je limitováno použitím do konce kalendářního roku, proto se obracím se žádostí o příspěvek ve výši 400 tisíc Kč, abychom mohli podepsat smlouvu s dodavatelem a následně realizovali opravu kluboven v podzimních měsících letošního roku.

Starosta dále upozorňuje zastupitele, že je sám ve střetu zájmů, a proto se při hlasování o tomto bodu musí zdržet hlasování.

Podle Ing. Kubína částka není tak velká, jako se přispívalo na jiné akce (například kabiny fotbalového klubu), je pro poskytnutí příspěvku, pokud to umožní rozpočet obce.

P. Bradna také souhlasí s příspěvkem.

ZM schvaluje poskytnutí příspěvku z rozpočtu městyse organizaci Junák – Český skaut, středisko Červené Pečky, z.s. na opravu pláště objektů skautských kluboven v zámeckém parku.

5) Projednání možnosti instalace kamerového dohledového systému na dětské hřiště u sportovišť v Červených Pečkách.

Starosta informoval o projednání legislativních a technických podmínek s firmou Alarm KFS s.r.o. Cenová nabídka na případné umístění kamerového systému na monitorování dětského hřiště na sportovišti v Červených Pečkách ve výši 90.984,80 Kč s DPH. Jednalo by se o umístění čtyř kamer, na objektu by musely být umístěny výstražné tabule.

V rozpravě k tomuto bodu vystoupil p. Istenčin - je to drahé a budou investice i do budoucna, to co je třeba na hřišti řešit, to nevyřeší; p. Novotný - je to drahé, šlo by ještě snížit cenu, bude třeba servis a údržba; p. Dvořák - je to sice drahé, ale bylo by dobré již nějaký krok udělat.

ZM schvaluje instalaci kamerového systému na monitorování dětského hřiště na sportovišti v Červených Pečkách dle cenové nabídky firmy Alarm KFS s.r.o. Kolín.

6) Projednání možnosti žádosti o dotaci na opravu přístupového schodiště u kostela v Červených Pečkách.

Je možnost zažádat o dotaci z programu „Údržba a obnova kulturních a venkovských prvků" - tato dotace by byla vhodná k zafinancování opravy schodiště ke kostelu a případně ohradní zdi. Mgr. Dvořák doporučil o tuto dotaci zažádat a využít takto získané prostředky k opravě vstupního schodiště, které je majetkem městyse.

ZM souhlasí se záměrem podání žádosti o dotaci z fondu Údržba a oprava kulturních a venkovských prvků MZČR na celkovou opravu přístupového schodiště do kostela v Červených Pečkách.

7) Projednání znění zadání změny územního plánu č. 1 v Červených Pečkách.

MěÚ Kolín odbor regionálního rozvoje zpracoval na základě vyjádření dotčených orgánů státní správy zadání změny č. 1 územního plánu Červené Pečky.

Do původního požadavku zastupitelstva budou navíc zapracovány limity veřejné infrastruktury na základě aktualizovaných podkladů ministerstva obrany. Dále v koncepci uspořádání krajiny bude doplněno vymezení regionálního koridoru RK 1300 v základní části území.

Dále bude prověřeno vymezení zastavitelných ploch pro dva rodinné domy na Malé Vysoké pozemek č. 616/1 k.ú. Dolany a pozemky p.č 12/1 a 12/5 v k.ú. Červené Pečky.

Po konzultaci projektantky na Odboru ochrany zemědělského půdního fondu úřadu Středočeského kraje je zřejmé, že bude nutné ve stávajícím územním plánu přehodnotit některé zastavitelné plochy. Při předběžném projednání by se mělo jednat o plochu ZC 03 v blízkosti kaple na pozemcích pana Sternberga. V souvislosti s rozšířením zadání byla navýšena i cena za zpracování změny z původní částky 72.000,-Kč na 93.000,-Kč.

ZM schvaluje podle par. 84, odst. 2, písm. y) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů a podle par. 6, odst. 5, písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, zadání změny č. 1 Územního plánu Červené Pečky. ZM pověřuje starostu podpisem smlouvy o dílo se zpracovatelem dokumentace změny č. 1 Ing. Arch. Vlastou Poláčkovou UP-24 Praha.

8) Projednání Smlouvy o smlouvě budoucí na uložení vodovodního přivaděče na Malou Vysokou.

Jedná se o smlouvu na vybudování a provozování vodovodního potrubí a zařízení pod povrchem pozemků městyse a to v souladu s projektem stavby „ Vodovod Malá Vysoká, Červené Pečky". Služebnost se zřizuje na dobu neurčitou a bezúplatně.

ZM schvaluje Smlouvu o budoucí smlouvě o služebnosti inženýrské sítě mezi Vodohospodářským sdružením Kolín a městysem Červené Pečky o uložení vodovodního potrubí a zařízení do pozemků městyse p.č. 620/2, 618/2, 616/2, 284/4, 193/18, 193/19, 193/20, 193/21, 193/12, 193/23 a 614 vše v k.ú. Dolany u Červených Peček v rámci stavby Vodovod Malá Vysoká, Červené Pečky.

9) Projednání smluv o zřízení služebnosti inženýrských sítí mezi městysem Červené Pečky a paní Helenou Volkovou, Římskokatolickou farností Kolín a JUDr. Sternbergem v rámci Obnova VO Červené Pečky.

Jedná se o smlouvy na uložení stožárů a kabelů veřejného osvětlení do pozemků ve vlastnictví pana JUDr. Filipa Sternberga, paní Heleny Volkové a Římskokatolické farnosti Kolín. Služebnost se zřizuje bezúplatně.

ZM schvaluje smlouvu zřízení služebnosti inženýrské sítě mezi panem JUDr. Filipem Sternbergem a městysem Červené Pečky na uložení stožárů a kabelů veřejného osvětlení do pozemků p.č. 1044/4, 1044/5, 1091/2, 168/5 a 998 k.ú. Červené Pečky.

ZM schvaluje smlouvu zřízení služebnosti inženýrské sítě mezi paní Helenou Volkovou, Sadová 155 Červené Pečky a městysem Červené Pečky na uložení stožárů a kabelů veřejného osvětlení do pozemku p. č. 853/22 k.ú. Červené Pečky.

ZM schvaluje smlouvu zřízení služebnosti inženýrské sítě mezi Římskokatolickou farností Brandlova 25 Kolín a městysem Červené Pečky na uložení stožárů a kabelů veřejného osvětlení do pozemků p . č. 59/1 a 60/2 k.ú. Červené Pečky.

10) Projednání rozpočtového opatření.

Vedoucí úřadu p. Kopecký seznámil zastupitele s plněním rozpočtu, rozpočtovým opatřením; upřesnil skutečné plnění na straně výdajů, na straně příjmů nedošlo k žádné změně.

ZM schvaluje rozpočtové opatření č. 6/2017.

Instalace nových herních prvků na dětském hřišti - foto Milan Pospíšil

Společenská rubrika

Blahopřání jubilantům

Blahopřejeme všem našim spoluobčanům, kteří se v podzimních měsících roku 2017, tedy v září, říjnu a listopadu dožívají významného životního jubilea. Do dalších let jim přejeme pevné zdraví, životní pohodu a optimismus.

75 let
Paní Jaroslava Hniličková
Pan Karel Svoboda

90 let
Pan Stanislav Zícha

Okénko kulturní komise

Stalo se již pravidlem, že vás prostřednictvím stránek Červenopečeckého čtvrtletníku informujeme o akcích kulturní komise za uplynulé 3 měsíce. Pokud je to možné, nacházíte zde také pozvánky na akce plánované.

Frekvence vydávání Červenopečeckého čtvrtletníku neumožňuje, abychom vás mohli pozvat na všechny akce, o kterých přemýšlíme, které máme rozpracované a které vám chceme nabídnout. Proto doporučujeme sledovat internetové stránky kulturní komise. Tam naleznete aktuální upoutávky na veškeré akce a zároveň možnost elektronického přihlášení k účasti na nich.

Internetové stránky kulturní komise naleznete na adrese http://www.cervenepecky.cz – odkaz Volný čas – dále odkaz Kulturní komise. Případně můžete využít přímý přístup na adrese http://komise.istencin.com. Zároveň se můžete na úvodní straně http://www.cervenepecky-.cz zaregistrovat k odběru novinek a vše aktuální vám bude doručeno přímo do vaší e-mailové schránky.

Ohlédnutí za uskutečněnými akcemi

neděle 25.06.2017 - Náchod

"Náměstí Červené Pečky - Pevnost Dobrošov", to byla trasa, kterou jsme v neděli ráno všichni absolvovali ještě společně autobusem. U pevnosti jsme se rozdělili na dvě skupiny, podle libosti a zaměření. Dobrošov byla součástí československého pohraničního opevnění budovaného v letech 1935 až 1938. Prohlídka vedla i do nejspodnějších podzemních pater, kde je stálá teplota 6°C. Zajímavostí je, že místní skalnatý kopec v sobě údajně ukrývá necelé 2 km podzemních chodeb, které vzájemně propojují tvrz Dobrošov s dalšími, původně vojenskými, objekty v krajině. Jeden z těchto objektů, tzv.

Pevnost Dobrošov - ilustrační foto

bylo pro někoho výchozím místem asi dvanáctikilometrového výšlapu s příjemnou zastávkou na oběd v restauraci Peklo a s cílem v Novém Městě nad Metují. Většina ale u pevnosti zůstala a navštívila ji s průvodkyní. Jde o rozestavěnou dělostřeleckou tvrz, která pěchotní srub N - S 73 Jeřáb jsme míjeli při následné turistické procházce směrem k Náchodu. Náchodský zámeček nás už z dálky lákal k návštěvě, ovšem tentokrát jsme odolali a rozhodli jsme se strávit zbývající čas v místní pizzerii a krátkou prohlídkou historického Masarykova náměstí. Tam, jak jsme zjistili, nás po celou dobu "pokojně očekával" místní rodák a spisovatel Josef Škvorecký (sedící socha, rok vzniku 2014). Odjezd k domovu už proběhl podle dohodnutých časů a míst, cestou nás zdržovala jen místy náročnější dopravní situace na silnicích.

Pozvánka na plánované akce

Po oddechovějším prázdninovém období nás čeká několik akcí, výletů, zájezdů, ze kterých si jistě vyberou zájemci z řad dospělých, mladších i dětí. Některé z nich proběhnou v posledních prázdninových dnech či na začátku školního roku. Při sestavování obsahu čtvrtletníku jde o akce plánované. V době jeho vydání už budou nejspíše minulostí.

Jedná se o zájezd do muzea voskových figurín v Praze (neděle 27.8.2017) a o zájezd na zámek Jezeří (neděle 17.9.2017). Především návštěva zámku Jezeří, ležícího na „pomezí dvou světů", vzbuzuje velká očekávání.

Pro dospělé i děti je určen zájezd na zámek Staré hrady (neděle 12.11.2017). To své si najdou jistě i zájemci o turistiku, protože okolí Starých hradů protíná několik značených turistických tras. Výčet jistě není konečný a do tradičního adventního Rozsvícení stromu (pátek 1.12.2017) jistě nějaké proběhnou. Pozvánky na ně naleznete na plakátovacích plochách v Červených Pečkách a okolí a především na internetových stránkách kulturní komise.

Za kulturní komisi Lukáš Istenčin

Kam na výlet – na Sion

Je to už 580 let, co byl dobyt dne 6. září 1437 hrad Sion. Najdeme ho nedaleko od Kutné Hory za vesničkou Chlístovice v lese na skále nad říčkou Vrchlice.

Jsou zachovalé pouze základy hradu. Nechal ho postavit hejtman a vojevůdce husitů Jan Roháč z Dubé a nazval ho Sion.

Hejtman Jan Roháč byl nepřítel císaře Zikmunda. Císařská vojska poslední hrad husitů dobyla, obléhání trvalo 4 měsíce. Jan Roháč i se svými druhy byl uvězněn a v Praze popraven. Ve zříceninách hradu ještě najdete kamenné koule z praků.

Jak to vlastně bylo, ví jen duch, který podle pověsti střeží reliéf Jana Roháče vyrytý ve skále pod zříceninou.

Výlet podzimní přírodou podnikněte pěšky nebo na kole, je krásný. Zpět se vydejte údolím přes Roztěž a Miskovice domů do Červených Peček.

Miškovská Věra

Další ročník je minulostí

Dvaatřicátá Pecka se povedla. Spousta lidí, proti loňsku bezchybné občerstvení, zajímavé hudební výkony a bezva atmosféra.

Park se opět osvědčil. Trampoty a Pepa Voda přesně v 19. hodin celý program zahájili a domácí seskupení ani neodehrálo celý repertoár a přepustilo pódium nově utvořené kapele The Countries. Z několika kapel sestavené těleso předvedlo moderní country a svou živostí navázalo na svižné vystoupení domácích pamětníků. Šéfka festivalu Alžběta Sosnovcová se tak předvedla svým zpěvem zase v poněkud jiné poloze.

Wyrton z Ronova nad Doubravou dorazil v trochu pozměněné sestavě, ale na výkonu to znát nebylo. Vícehlasý vokál a bluegrassová sóla jsou devizou této, také už letité skupiny.

"Nemá to tady chybu, jsem tady poprvé, ale určitě ne naposled. Stovka za vstup, to je snad sen. To i děti, když jdou do kina, zaplatí víc", okomentoval svůj dojem Tomáš ze Žlebů.

Trochu napjatí posluchači sledovali přípravu nástrojů pražského dua Acoustic Noise Band. Rockové balady v podání této dvojice zaujaly snad každého a potlesk přítomných si vynutil přídavek. Takové přijetí nečekali ani sami vystupující.

"Paráda, tenhle festival je čím dál lepší a barvitější. Prostředí je tady kouzelné", nechal se slyšet Milan z Chrudimi.

Hvězdy večera dorazily již na začátku a tak Ivan Hlas, Olin Nejezchleba a Norbi Kovacz nasávali atmosféru jako posluchači, ale také jako ochutnávači. Hudební výkony celého Ivan Hlas tria nadchly. Poetické i přímočaré texty podbarvené kytarou a temným zvukem violloncela, které dravostí a neuvěřitelnou lehkostí doplňovala sólová kytara Norbiho. Ke konci jejich vystoupení někteří diváci již tančili a Mallagelo znělo parkem sborově. Hromadné uklízení laviček se již stalo samozřejmostí. Červenopečeckou pecku opět finančně zastřešil městys společně se Středočeským krajem a poděkování patří také firmě Tyll.

V příštím roce oslavíme Kristova léta a tak se těšte.

Sosák

Alžběta Sosnovcová s moderátorem Pepou Vodou - foto Milan Pospíšil

Z knihovny

Tentokrát je toho opravdu málo. Byly prázdniny, ale i tak se našlo dost čtenářů. Za zmínku snad stojí to, že je v knihovně asi 20 nových dětských knih z projektu Česká knihovna. Příští týden si ještě dovolím mít dovolenou a pak už bude knihovna stále k dispozici. Začnou "šikovné ručičky", je připraven kvíz pro děti, bude pasování druháků na čtenáře a konečně také přehršel nových knih. Na 29. říjen připravujeme opět kurz olejomalby, tentokrát si namalujeme maják a koně. Kdo by měl zájem, víte, že se můžete přihlásit v knihovně.

Marie Hurtová - knihovnice

The Countries - foto Milan Pospíšil

Wyrton z Ronova nad Doubravou - foto Milan Pospíšil

Moje poslední cesta

Za devatero horami a devatero řekami je krásná hornatá země ALBÁNIE.

Odcestovala jsem tam s batohem, stanem, kolem a společností pana Václava Šatavy 7. dubna 2017.

Jeli jsme přes Moravu, u Mikulova jsme se zásobili vínem a dále přes Maďarsko, Srbsko a Makedonii. Chodili jsme po horách, sjížděli prudké řeky Drin, Vjosa, Langarica na raftech a kánoích, okružní cesty zdolávali na kolech. Odpočívali u moře s koupáním, jezdili jsme ve vlnách na kajaku. Pochutnávali si na rybách a upečeném skopovém mase. Relaxovali v přírodních termálních tůních. Při sjíždění řek jsme viděli tolik nachytaných igelitů na keřích, jak voda brala skládky, že to vypadalo jako praporky.

Stanovalo se volně v přírodě u řek. V Albánii mají dobrou kávu a rum, prostě pohoda.

A bohužel, stalo se v úterý 19. dubna. Někdo sjížděl horní kaňon řeky Osum, někdo jel na kole podle kaňonu. Já jela s partou 10-ti kamarádů na kole. Na vyhlídkové terase jsme fotografovali, já couvala v touze po

Ivan Hlas Trio - foto Milan Pospíšil

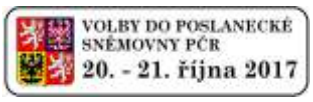
co nejlepším záběru a spadla jsem do 8 metrů hluboké odkryté Nevěstiny jeskyně.

Do nemocnice v Tiraně jsem byla dopravena vrtulníkem a následně do Čech letadlem se dvěma doktory. Slíbila jsem rodině, že už nikam nepojedu - nesmím.

Konec mého krásného cestování – konec mládí.

Věra Miškovská

Zase půjdeme volit

Utekly 4 roky a opět nás čekají volební urny. Věřím, že většina našich občanů nevynechá příležitost, jak svou účastí ovlivnit život v naší republice. V minulých parlamentních volbách toto své právo v našem městysi využilo 527 občanů a věřím, že letos jich nebude méně. A ti si musí položit kardinální otázku:

Koho volit?

Je to otázka priorit - co považuji za důležité a co je obvyklý volební balast. Slibují všichni - hlavně více peněz, více blahodárných regulací, více „moudrých" zákonů. Přitom se v naší administrativní džungli nevyznají ani právníci. Co považuji osobně za podstatné?

Ochrana života a bezpečí občana

Jsme zatím relativně bezpečnou zemí. Co nás může brzy ohrozit? Nepřizpůsobiví migranti a islámský terorizmus. Že u nás nic takového není? Díky Bohu zatím ne, ale to se může rychle změnit. Naše – pro ně nepatrné - sociální dávky je nepřitahují. Jdou tam, kde dostanou mnohonásobně více.

Co stačí k průšvihu? Málo, pouze sjednocení sociálních dávek v rámci EU (prosazuje Macron spolu s Merkelovou) a máme je tu se vším všudy. Naši „nepřizpůsobiví" občané jsou proti nim hodní beránci, nevraždí pro víru ani neznásilňují.

Proto pozor na ty, kteří chtějí „více Evropy", chtějí do „tvrdého jádra EU" a volají po zavedení eura. Naše vlast potřebuje pravý opak. Ne migranty, ne další integraci, důslednou ochranu státních hranic a udržení zbytků státní suverenity za všech okolností. Proč máme řešit problémy západních zemí za cenu svého sebezničení? Oni měli kolonie, oni si je pozvali, oni je využívali jak levnou pracovní sílu, oni jim dali možnost vybudovat si mešity a ghetta, oni si to musí vyřešit.

Žít ve svobodě

Žijeme ve svobodné společnosti? Zatím ano, ale svobody jednotlivce ubývá. Diktuje Brusel, diktují nadnárodní monopoly, diktují nikým nevolené neziskovky. Důsledek? Kvóty EU na počty dojnic a výrobu cukru (v zájmu francouzských farmářů), zákaz výroby žárovek, zákaz výroby výkonných vysavačů, příkaz kazit pohonné hmoty příměsí rostlinného oleje či lihu, zákaz kouření v hospodách, povinné energetické „štítky" u obytných domů, povinné revize kotlů, povinné revize komínů a tak bych mohl pokračovat ještě dlouho.

Společným jmenovatelem všech těchto opatření jsou obtíže pro běžného občana, zdražení paliv a potravin a bujení byrokracie (ty úředníky a kontrolory platíme my všichni). Volím tedy toho, kdo co nejméně omezuje mou svobodu.

Méně byrokracie

Úzce souvisí s životem ve svobodě. Všechny příkazy, zákazy a nařízení nesou spolu nové úřady a instituce a tedy tisíce dobře placených úředníků. Ti odsávají z rozpočtu státu miliardy a komplikují život nejen občanům, ale i obcím, podnikatelům a institucím. Mohu z vlastní zkušenosti porovnat, jak nesrovnatelně obtížnější než dříve je cokoliv vybudovat či zorganizovat a jak za poslední desetiletí narostla administrativa.

Obrovský zdroj byrokracie představují dotace. Jsou podhoubím korupce a likvidují normální konkurenční prostředí v ekonomice. Zrušením dotací a rozdělením peněz obcím dle počtu občanů bychom ušetřili desetitisíce úředníků a miliardy korun. Úředníci a politici se však nikdy nevzdají moci, kterou jim dává rozhodování o obrovském balíku peněz. Pokud se přece jen najde strana či hnutí, které se o to chce pokusit, je mým favoritem.

Toto by snad mohla být tři vodítka pro rozhodování přemýšlivého voliče. Je na každém, jak s nimi naloží.

Dívám se kolem sebe

Stromy- plíce planety

Je až dojemné, jak zelení a různí aktivisté nám cpou do hlavy recepty na „záchranu planety" a nevidí (či nechtějí vidět), jak na jejich receptech vydělávají miliardáři a nadnárodní monopoly, paradoxně většinou ke zkáze naší planety.

Pěstujeme řepku na výrobu příměsí do nafty, pěstujeme pšenici a cukrovku určenou k výrobě lihu, kterým kazíme benzin; hoří tropické pralesy, aby zde vznikly plantáže palmy olejné, sloužící z větší části opět k výrobě biopaliv, atd.

Původně odpad při zpracování dřeva, štěpky vyrobené z větví při těžbě dřeva – to byla biomasa. Nyní- kukuřice spalovaná v dotovaných spalovnách a výtopnách, sláma používaná za tímtéž účelem a když chybí, dovezeme z Polska. Vše je dotováno, platí občan.

A přitom je to tak jednoduché. Každý strom při fotosyntéze pohlcuje oxid uhličitý a produkuje kyslík. Jednoduše řečeno, čistí vzduch.

Jednoduchý recept: Chraňme stromy a vysazujme všude, kde je to možné. Má to však háček. Nic se na tom nevydělá. I přesto to dělejme. Na rozdíl od biopaliv a biomas to má smysl.

Co mi vadí:

Zlobí mě volné pobíhání psů. Každý majitel psa přece ví, že je to zakázané. Proč si svůj pozemek nezabezpečí tak, aby k tomu nedocházelo? Ohrožuje a obtěžuje to nás všechny a dochází ke znečišťování veřejného prostranství. Kdo pak má tu trávu sekat? Proč se musí vedení městyse zabývat řešením těchto problémů a v krajním případě platit z obecních peněz umístění psa do útulku?

Ukázka tuposti či arogance? Mluvím o parkování v zálivech pro autobusy na městečku. Chápal bych, kdyby zde po dobu nákupu zaparkoval občan tělesně postižený nebo hodně starý. Parkují zde však mladíci a mladice. Možná, že jsou postiženi jinak, ne tělesně. Přitom zaparkovat na náměstí není problém; parkovacích míst včetně proluky je dostatek.

Dětské hřiště na sportovišti

Opět zničená plachta trampolíny. Propálená a následně protržená. Tato atrakce patří k nejoblíbenějším a je často využívána a mnohdy zneužívána. Povalují se na ní výrostci, kteří již rozhodně nejsou dětmi a blokují tak její využití pro ty, kterým je určena, pro naše děti a vnuky. Obec je v tomto bez vaší spolupráce bezmocná. Pamatujme proto, že hřiště má řád, který je zde vyvěšen a každý jej musí dodržovat. Pokud dojde k jeho porušení, volejte na Úřad městyse, případně delikventy vyfotografujte. To nám spolu s údaji z kamerového systému pomůže tyto osoby identifikovat a podniknout další opatření.

Závěrem pochvala

Komu? Sboru dobrovolných hasičů. Oslava 140 let založení SDH Červené Pečky v sobotu 2. září se vydařila. Všichni hasiči odvedli při přípravě oslavy veliký kus práce. Zájem veřejnosti přitahovaly nově vybudované prostory hasičské zbrojnice a výstava historické techniky, pozornost zasloužil i projev starosty hasičů a vyznamenání zasloužilých členů. O občerstvení nebyla nouze, pochvalu zaslouží výborné pečivo, práce manželek hasičů. A všem občanům doporučuji brožuru, představující historii 140 let našich hasičů, kterou vytvořil pan Jan Bradna. Skutečně stojí za přečtení.

Jan Dvořák, místostarosta

Činnost Klubu důchodců

Dovolená a prázdniny skončily. Členové Klubu důchodců se vrátili z Chorvatska, případně z Kanárských ostrovů odpočinuti a opáleni. Čeká na nás podzim, který začal astronomicky na konci srpna. Vlaštovky odletěly, děti jdou do školy a my se rádi vrátíme do našeho klubu, abychom si ještě užili podzimního času na nějaký výlet.

Zavzpomínáme na náš poslední výlet do města Letohradu a zámku Častolovice.

Letohrad je zajímavým městem už proto, že byly potíže s jeho jménem. Původně Geyepsberk (supí hora) nebylo příliš lákavé pojmenování a nijak se neujalo. A tak byl vytvořen název Kyšperk. Ale pozor, v roce 1950 opět změna, a to na Letohrad.

Město má malebné náměstí a dominantu tvoří kostel sv. Václava. U kostela stojí zvonice a u její paty je hrob Františka Ladislava Heka, kterého známe nejen z románu A. Jiráska, ale především z filmového zpracování.

Městské muzeum uchovává mimo Napoleonových saní a obrazů A. Muchy také výrobky místních řemeslníků. V 19. století měl, tenkrát ještě Kynšperk, málo známý primát. V roce 1820 se zde začaly vyrábět sirky. Produkovalo se za den 4 miliony zápalek. Je to zajímavé město, které je mimochodem křižovatkou železničních tratí.

Častolovický zámek je postavený v údolí Divoké Orlice. Původní tvrz byla přestavěna na renesanční sídlo, které vlastnilo několik majitelů, z nichž byli od roku 1697 Šternberkové. V roce 1948 byl zestátněn. V restituci byl vrácen původním majitelům, mezi ně patří paní Franziska Dian Sternberková-Phipps, která v zámku bydlí a pečuje o něj. Hlavní vstup do zámku tvoří mohutná věž, která nás přivede do nádvoří s arkádami. V průčelí jsou bohaté fresky z roku 1600. Interiéry jsou vybaveny cenným zařízením, sbírkami obrazů a zbraní. Působivé jsou malované kazetové stropy, na kterých je v hlavním sále zpodobněno 24 biblických příběhů. Příjemná je procházka anglickým parkem se stádem bílých daňků.

Na poslední malý výlet jsme vyjeli vlakem do městečka Sázavy. Prvním cílem byla obnovená Františkova Huť. Taková malá, ale zájemci si zde mohou ze skla vyfouknout cokoliv podle své představy. Z nás si to nezkusil nikdo, ale dívali jsme se na dva mladíky, jak se u pece se sklem potýkali. Moc se jim však nevedlo.

Po obědě jsme šli do sázavského kláštera. Na počátku jeho vzniku byl poustevník Prokop, kterého v jeho rozjímání rušili a sváděli čerti. Ty se mu povedlo vyhnat, totéž však nemohl udělat s knížetem Oldřichem, který sem zabloudil při lovu. Prokop ho v dlouhém rozhovoru přesvědčil, aby zde postavil klášter, kde by se sloužily mše ve staroslověnštině. Přestavby následovaly podle toho, kdo klášter vlastnil. Pozoruhodná je kapitolní síň a v ní nástěnné malby. Udivují svým lidským pojetím života P. Marie, která vede za ruku Ježíška a také je zobrazena jako těhotná. Nic podobného není nikde na světě. Po zrušení kláštera přešel do soukromých rukou a konvent byl přestavěn na zámek. Ostatní objekty podléhaly postupně zkáze, ale v roce 1940 došlo k opravám a nyní je tam expozice Staroslověnská Sázava. Co šlo, to jsme si prohlédli a našli jsme i tři hvězdičky na věži. Ještě jsme se občerstvili v cukrárně a spokojeně jsme se vrátili vláčkem do Červených Peček.

Posezením v Bohouňovicích I. jsme zakončili řadu výletů a sejdeme se zase v září.

Věra Nováková

Sázavský klášter - ilustrační foto Věra Nováková

Seznamte se - Ondřej Matoušek

Mladý talentovaný fotbalista a sportovec Ondra Matoušek v červnu odmaturoval na kolínském gymnáziu a od října se stane studentem Fakulty tělesné výchovy a sportu UK v Praze.

Ondro, jak ses vlastně k fotbalu dostal?

Základy fotbalu jsem získal v Červených Pečkách pod vedením svého táty - Pavla Matouška, ale především od trenérů Pavla Pospíšila a Radka Kulhánka.

Vzpomeneš si ještě na své úplné začátky?

Své fotbalové začátky si pamatuji jen matně, myslím, že mi mohlo být asi 5 let. Vybavím si v hlavě jenom pár krátkých momentů, jako když nás P. Pospíšil učil, jak správně nastavit nohu a kopnout do balónu nebo závěrečnou hru "na dvě" na konci tréninku. Co se týče mého postu, tak ze začátku jsem se pohyboval na pravém křídle zálohy, ale táhlo mě to spíš dozadu, tudíž jsem přešel na středního obránce, kde jsem nakonec setrval dalších 9 let.

Za jaké mužstvo právě teď kopeš?

Na tuto sezónu jsem se upsal Kutné Hoře, kam jsem přišel z Čáslavi. Moje další působiště byly například FK Kolín a SK Polaban Nymburk.

Jaké jsou tvé fotbalové vzory a za jaký tým by sis rád jednou zahrál?

Mé fotbalové idoly budou asi tomuto okruhu čtenářů neznámé, ale mohu uvést, že jsou především z Anglie a obecně ze zahraničí... Určitě bych se jednou rád viděl po jejich boku, ale to reálné určitě není. Můj sen by byl zahrát si za takový tým a být tak dobrý, aby můj táta mohl říct: "To je můj syn a jsem na něj pyšný."

Děláš také nějaké další sporty?

Odmalička jsem vyzkoušel pár jiných sportů, atletiku, hokej nebo třeba i tenis, ale nejlíp jsem se cítil na fotbale. V tuto chvíli jsem se hodně nadchnul pro plavání, které se mi bude i při studiu na FTVS hodit.

Jak stíháš skloubit své aktivity s Junákem?

Co se týče zdejšího skautu, tak na něj

bohužel právě kvůli fotbalovému vytížení nemám čas. Ačkoliv bych rád svému oddílu pomohl a aktivně se účastnil celoročního programu.

Junák mi hodně dal i naučil a tak se aspoň zřídka účastním akcí, které jsou zrovna potřeba. Samozřejmě se rád vracím i na tábory, které jsou vždycky skvělé...

Tenhle byl asi podle všeho můj poslední, což mě mrzí, ale na druhou stranu se teď musím více věnovat svým prioritám.

Foto archiv Ondřeje Matouška

A na závěr dovol pár otázek:

- Oblíbené jídlo - salát s kuřecím masem
- Oblíbená knížka - Obraz Doriana Graye
- Oblíbený nápoj - pomerančový džus
- Kterou zemi by si rád poznal - Norsko
- 3 věci na opuštěný ostrov - plyšový čuník, kouzelná hůlka a kapesní nůž

Ptala se Věra Miškovská

Nový školní rok

4. září jsme před budovou základní školy přivítali nový rok. Prvňáčky přišel pozdravit pan starosta Lubomír Jirků a popřál jim, ať se jim ve škole líbí. Paní učitelka Mgr. Ivana Kopecká si odvedla 26 nových žáčků do třídy, kterou pro ně připravila. Škola má v tomto roce zcela zaplněnou kapacitu.

Učitelský sbor prošel jen nepatrnou změnou. Do 5. třídy nastoupila jako asistentka pedagoga slečna Michaela Jirušová. Snad se jí u nás bude líbit. V pozici statutárního zástupce ředitelky školy vystřídal speciální pedagog Mgr. Pavel Bukač Mgr. Jaroslavu Beranovou, která tuto funkci vykonávala řadu let. Já bych jí touto cestou ještě jednou ráda poděkovala za vše, co udělala pro školu, učitele i pro mě osobně.

Nezbývá nám tedy nic jiného než se dát do práce. Vždyť se učíme pro život a ne pro školu!

Mgr. Štěpánka Hanzlová,
ředitelka školy

Foto Jan Beňovský

Příměstský tábor

V týdnu od 10. do 14. července proběhl na naší škole příměstský tábor s názvem „Z pohádky do pohádky".

Z příběhu, který jsme nalezli ve staré knize, jsme se dozvěděli, že v dávných dobách se na červenopečeckém zámku ztratila princezna. A my jsme se ji rozhodli vysvobodit. Hodná víla nám pomáhala a nechávala nám dopisy, s jejichž pomocí jsme věděli, kde máme hledat.

Hledání nás zavedlo do Bohouňovic I., kde jsme se posilnili tamní pizzou. Navštívili jsme také Kolín, zahráli si minigolf. Ve čtvrtek jsme vyrazili na dalekou cestu do „ Fajn parku" v Chlumci nad Cidlinou. Tam jsme si užili spoustu legrace na prolézačkách, trampolínách, zajezdili jsme si v autíčkách, krásní byli také dinosauři a obří hmyz. Po výletě nás

Povinné předškolní vzdělávání

Letošní školní rok začala mateřská škola s novinkou.

Pro děti, které dosáhnou do 31. 8. 2017 pěti let, je předškolní vzdělávání od 1. 9. 2017 povinné podle § 35 odst. 1) Školského zákona. Pokud by rodiče tyto děti do MŠ nepřihlásili, je to považováno za přestupek s pokutou 5.000,- Kč. Každá absence dítěte v tomto věku v docházce do MŠ musí být dle platné legislativy rodiči řádně omluvena (telefonicky, písemně, ústně) a zaznamenána v omluvném listě dítěte.

Pokud chtěli rodiče plnit povinné předškolní vzdělávání svého dítěte jinou formou, bylo možné dle § 34b Školského zákona požádat ředitele ZŠ o individuální vzdělávání. Povinnou předškolní docházku si v tomto školním roce plní v MŠ v Červených Pečkách 37 dětí, které pravidelně docházejí do MŠ a 2 děti, jejichž rodiče zažádali a využili možnosti jiného plnění povinného předškolního vzdělávání a to formou individuálního vzdělávání.

Za MŠ Hana Beňovská

Foto Jan Beňovský

Foto Jan Beňovský

čekalo opékání buřtíků a přespávání ve družině. Všichni jsme to skvěle zvládli a čekal nás poslední den na vysvobození princezny. Hodná víla nám velmi pomohla – zanechala nám dopis, ve kterém bylo zašifrované zaklínadlo na vysvobození princezny. To se nám podařilo vyluštit a princeznu jsme vysvobodili. A za odměnu jsme dostali velký poklad. Domů jsme odcházeli unavení, ale šťastní.

Všech dvacet dětí si celý týden velmi užilo, včetně vychovatelek.

Simona Mejšnerová

Foto Simona Mejšnerová

Foto Simona Mejšnerová

Foto Simona Mejšnerová

Foto Simona Mejšnerová

Foto Simona Mejšnerová

Seznamte se s...

Vzpomínky nejstarší občanky městyse, paní učitelky Miloslavy Hellerové

Narodila jsem se 8. ledna 1922 a od té doby žila v Kralupech nad Vltavou. Studovala jsem na kralupském gymnáziu, kde mne v posledních letech zastihla válka. Na jejím začátku dokončili rodiče stavbu vilky blízko středu města v pěkném prostředí.

Díky výborným profesorům mohli studenti rozvíjet různé činnosti. Reprezentovala jsem školu v basketbalovém družstvu, navštěvovala pěvecké sdružení a v dramatickém kroužku poznala o 2 roky staršího Mílu. Naše něžná studentská láska byla korunována v roce 1942 svatbou. Jak moc jsme se těšili na konec války...

V březnu 1945 byly Kralupy silně bombardovány. V pekle padajících bomb jsem klopýtala za manželem do továrny, kde byl totálně nasazen. Našla jsem ho až k večeru na zemi kostela mezi mrtvými v kalužích krve. Klečela jsem u něj, hladila ho a povídala mu, aby se probudil, dokud mne přátelé neodtrhli a nedotáhli domů. Náš nový dům byl v troskách, oba rodiče a sestra zraněni a mně se zhroutil celý svět. Nechtěla jsem žít!

Mílova maminka, která hrdinně nesla osud - manžela jí umučili v Terezíně před Vánocemi 1944 - mě vzala pod svou ochranu do Beřkovic a dokázala, že jsem se vrátila ke studiu. Ale vysněnou Akademii výtvarného umění jsem nemohla navštěvovat, protože sestra se přihlásila na medicínu a otec peníze potřeboval na obnovu domu. Studovala jsem proto externě naPpedagogické fakultě UK výtvarnou výchovu, matematiku a deskriptivní geometrii.

První roky byly přetěžké. Učit jsem začala v posledním ročníku měšťanské školy v Beřkovicích ve třídě s 69 žáky. Neexistovaly osnovy, učebnice a po nocích jsem musela vysedávat nad rychlými zápisy z přednášek. Také obec dokázala mladou učitelku plně zaměstnat. Byla jsem jmenována náčelnicí Sokola, obnovovala obecní knihovnu a zapojili mě i do dramatického spolku. Pouze soboty

a neděle zůstaly přednáškám na fakultě v Praze.

Po domluvách Mílovy maminky jsem se po sedmi letech vdala za jejich příbuzného Božíka Hellera. Sotva rodina stačila opravit dům, přišla další kalamita. Až do přízemí ho zatopilo těžké bláto při povodni z protržené hráze rybníka na Okoři. Dlouho jsme ho odstraňovali z věcí, pokud nebyly zcela zničeny.

Na všech školách svého působení (základní školy, střední školy, vysoká škola v Ústí nad Labem) jsem vedla výtvarné kroužky, každoročně pořádala velké výstavy dětských a studentských prací a zúčastňovala se akcí Čs. komitétu INSEA - např. Světového kongresu v Paříži. Pracovala jsem jako členka redakční rady časopisu Estetická výchova a ve spolupráci s Výzkumným pedagogickým ústavem se podílela na prvních učebnicích výtvarné výchovy.

Několikrát v životě jsem vážně onemocněla, prožila mnoho těžkých chvil a vychovala dva syny. Za mladším Leošem jsem podnikla 16krát cestu do Bostonu, naposledy v mých 89 letech.

Po smrti manžela jsem zůstala sama ve velkém domě, ohrožována vloupáním i nemocí. Před 10-ti lety mě odstěhoval starší syn Ing. Arch. Milan Heller k sobě do Červených Peček, kde žiji obklopena andělskou péčí snachy Milušky i syna.

Je to krásný městys s dostatkem zeleně a milými lidmi. Přeji mu k dalšímu rozkvětu mnoho ještě lepších zítřků.

Paní učitelce M. Hellerové přejeme pevné zdraví, štěstí a spokojenost do dalších let.

Ptala se Věra Miškovská

Jak vybíráme zhotovitele?

Úřad městyse strávil prázdniny jako vždy – pracovně. Rozbíhají se stavby, které jsou v plánu investic na letošní rok... ulice na Bojišti, ulice Pionýrská v Červených Pečkách, veřejné osvětlení v Opatovicích a další. O všech jsem se již na stránkách čtvrtletníku zmiňoval, proto bych se teď jenom v krátkosti vrátil ke způsobu výběru firem, které jednotlivé stavby provádějí.

Několik z vás se na mne totiž obrátilo s dotazem, jak je možné, že tu a tu stavbu staví zrovna tahle firma a proč ne někdo jiný... bohužel jsem z toho měl silný dojem, že dotyční jsou přesvědčeni, že si zakázky rozdělujeme podle našich sympatií k majitelům firem či jak se zrovna vyspíme.

Existuje několik předpisů, jak může obec nakládat s veřejnými prostředky určenými na investice. Samozřejmě je tu zákon o veřejných zakázkách, který to vše zastřešuje. Dále existuje směrnice městyse Červené Pečky, kterou zastupitelé vytyčili vedoucímu úřadu, starostovi a místostarostům přesné mantinely, o jakých částkách mohou rozhodovat sami a o čem už rozhoduje zastupitelstvo. A pokud je investice financovaná se spoluúčastí dotace (lhostejno které a z jakého dotačního titulu), existují ještě vždy pravidla pro výběr zhotovitele, kterým se zadavatel (tedy my – investor) musíme řídit, jinak o dotaci přijdeme.

Každá z výše jmenovaných akcí, které letos zahajujeme, převyšuje svou hodnotou kompetence starosty a musí projít celou administrativou výběrového řízení. Dvě ze jmenovaných akcí jsou se spoluúčastí dotačních fondů, a tedy budou následně kontrolovány ze strany ministerstev, finančního úřadu či kraje – a předesílám, že právě výběrová řízení a způsob výběru dodavatele jsou jednou z nejvíce „rozpitvávaných" procedur díky odkrytí podvodů v ROP Severovýchod a kauze bývalého středočeského hejtmana.

V každém výběrovém řízení bylo osloveno napřímo nejméně pět firem. Každá z akcí byla zveřejněná na našem portálu zadavatele (internetový portál, kde jsme povinni poptávky zveřejnit a kde je firmy následně aktivně hledají) a na každou se přihlásilo ještě několik dalších společností mimo okruh námi oslovených. Výběrová komise, kterou určilo zastupitelstvo na svém jednání, má pět členů a starosta v ní být z titulu funkce nesmí. Tato komise prozkoumala všechny dodané nabídky, a pokud shledala nějaké nedostatky, nechala si je dodatečně doplnit (u nás není zvykem firmu cíleně vyřadit kvůli drobnému administrativnímu pochybení). Z dokončeného výběrového řízení vzešel návrh do zastupitelstva, které svým hlasováním stvrdí výrok komise. Teprve v té chvíli může starosta podepsat smlouvu s vítěznou firmou a stavba se může realizovat.

Jak jsem tedy ve zkratce popsal, celý proces je celkem administrativně náročný. Hodnotícím kritériem byla ve všech případech cena a ta byla jasná. Už slyším povzdech skeptiků... jo jasně, ale oni si to navýší na vícepracích. Nenavýší. Tedy ne v případě, že jsou neoprávněné. Pokud si ale městys v průběhu stavby objedná změnu, která

Probíhající opravy místních komunikací na Bojišti - foto Milan Pospíšil

MATEŘSKÉ CENTRUM ČEPEČKY – BABY KLUB

Po letním „nárazovém" setkávání se – se blíží zahájení naší pravidelné činnosti.

Předpokládáme, že herna začne od října. A stejně tak v říjnu zveřejníme některé z našich plánovaných akcí. Nejaktuálnější informace bude možné vyčíst na našich web stránkách, o něco později i na nástěnkách (v budově MŠ, na náměstí).

Máte-li chuť „zpestřit" dětem setkávání v herně, napadá vás, co pro děti připravit či jaký „program" dětem zajistit, neváhejte nás kontaktovat. Novým nápadům, podnětům ani nadšencům se nebráníme.

Více na stránkách: www.zscp.cz/babyklub.

Za kolektiv maminek Čepečků

Petra Kubelková

foto Milan Pospíšil

stavbu prodraží oproti původnímu rozpočtu, tak si ji samozřejmě také zaplatí. Není možné např. mít v projektu silnice tři sjezdy na sousední pozemky a ve výsledku jich chtít po firmě postavit sedm. Tedy, chtít můžeme, ale asi narazíme.

Ale dosti suchého popisu papírování, kterého rok od roku přibývá a zatěžuje nás velkou měrou. Chtěl jsem těmito řádky jenom trochu osvětlit rozhodovací proces našeho úřadu a snad trochu rozptýlit fámy, které zdá se začínají obcházet naším okolím. A i když to není naší povinností, pokud si někdo bude chtít prohlédnout popsané výběrové řízení, stačí se obrátit na úřad městyse, kde mu to bude umožněno. Tedy až po dokončení té které stavby, samozřejmě. Do té doby to ze zákona není možné v rámci zachování obchodního tajemství zúčastněných firem. Další z možností je účastnit se zasedání zastupitelstva městyse, které je veřejné a pozvánku i s programem najdete vždy v předstihu na úřední desce.

Lubomír Jirků, starosta městyse

Detail zvětralého zdiva věže kostela - foto Ing. Petr Čech

HASIČI INFORMUJÍ

Vážení spoluobčané,

než začnu psát informace z našeho života, tedy života hasičů, dovolte mi omluvu. Letní číslo čtvrtletníku bylo bez našeho příspěvku. Proto v dnešním příspěvku zhodnotím delší časové údobí, abych chybu napravil.

Zásahy jednotky městyse v uvedeném období byly, a to hned několik.

Zasahovali jsme u požáru v Bohouňovicích I., řešili jsme technické výjezdy na popadané stromy, spadlé dráty elektrického vedení či mytí vozovky od bahna po silném dešti. Všechny tyto zásahy byly v katastrálním území našeho městyse. Další akce na katastru městyse byla asistence při „pálení čarodějnic". Ani Krajské operační středisko na Kladně na nás nezapomnělo a vyzkoušelo nás a náš dojezdový čas při cvičení v Kutné Hoře.

K zásahům či k činnosti jednotky nebyly zásadní připomínky.

A tak jsme se mohli plně soustředit na přípravu oslav 140. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Červených Pečkách.

Každý, kdo má jakoukoli povědomost, co to obnáší, mi dá za pravdu, že to není věc jednoduchá. Není nás mnoho a tak se musely role v týmu příprav velice citlivě rozdělit. Jak se nám to podařilo, jste mohli posoudit na akci samé.

Jen pro obnovení paměti z oslav přinášíme pár snímků z archivu Sboru a s laskavým svolením pana Milana Pospíšila.

Starosta Sboru dobrovolných hasičů pan Jiří Suchánek

Foto Milan Pospíšil

Starosta městyse pan Lubomír Jirků

Při této příležitosti byly uděleny Sborem dobrovolných hasičů Pamětní plakety dlouholetým členům pánům Karlu Dvořákovi, Ladislavu Krulišovi, Pavlu Mašínovi, Václavu Procházkovi a Jaroslavu Stoupovi.

A pak už začala zábava. Klobásy, zmrzlina i pití byly připraveny.

Pan starosta městyse pak převzal ocenění pro městys Červené Pečky za dlouholetou spolupráci a podporu Sboru. Ale i starosta Sboru Jiří Suchánek a velitel Antonín Smrček byli odměněni za dvacet resp. dvacet jedna let činnosti ve funkci.

Milým překvapením bylo ocenění Sboru Okresním sdružením hasičů předané členem výkonného výboru panem Milanem Bugem, které z jeho rukou převzal starosta Sboru.

Hudba začala hrát. Trampoty přispěly svým hudebním vystoupením k dobré zábavě po celou dobu oslav a jejich produkce písní vyzvala páry k tanci na asfaltovém tanečním parketu.

Díky našim ženám bylo myšleno i na děti. A ty malovaly a vymalovávaly.

Bylo se na co dívat. Historické koňské stříkačky, v kombinaci s moderní technikou Městské policie Kolín. Relikvie, fotografie i historické dokumenty v prostorách hasičárny nebo sbírka modelů hasičských aut pana Zdeňka Smrčka. Nebo si jen popovídat a zavzpomínat.

I dospělí si přišli na svoje, když začala hasičská netradiční soutěž, kde hlavně ženy z Cerhenic, náš host, ukázaly svoje bojovná srdce.

Co uvést nakonec?

Určitě poděkovat, všem, kteří se na hladkém průběhu oslav podíleli, zvláště Jiřímu Suchánkovi ml. a Tomáši Dvořákovi, kteří byli hlavní iniciátory příprav a také všem ženám a dívkám, které se zhostily té těžké pozice obsluhy nás všech.

Protože jsme u příležitosti oslav vydali malou brožurku, mapující těch 140 let, a nebylo možné, aby se dostalo na všechny zájemce, dohodli jsme se s redakcí čtvrtletníku, že bude po částech ve čtvrtletníku vydávána.

S pozdravem „Ohni zmar“ Jan Bradna

Čas našich oslav se pomalu naplnil. Hudba dohrála, pití došlo a tak se všichni zúčastnění pomalu rozešli do svých domovů se slibem, že se sejdeme zase při 150 výročí.

Ráno se pak muselo uklidit, umýt nádobí a zapůjčené stříkačky, pokud si je majitelé sami neodvezli, odvézt.

Rod hasičů – rod Smrčků

Hasiči a požárníci z Červených Peček oslavili 140. výročí od založení hasičského sboru. Poprosila jsem Antonína a Zdeňka Smrčkovy, aby zavzpomínali na rodiče.

Tatínek se narodil v Červených Pečkách v roce 1931. Po ukončení místní základní školy se vyučil obor zedník u stavitele pana Petránka. Po vyučení pracoval ve stavebním podniku v Kolíně.

V roce 1976 dostal nabídku do místní Benziny na pozici požární technik, kde pracoval až do důchodu. U dobrovolných hasičů byl od mládí se svým otcem, taky hasičem. Byl velmi zapálený do každé akce hasičů a byl vyznamenán v roce 1964. Dostal plaketu a čestné uznání a v roce 1986 medaili za zásluhy.

Maminka se narodila v roce 1936 v Doubravčanech. Do základní školy chodila v Zásmukách a pokračovala na Praktické dívčí škole v Kolíně. Po ukončení školy pracovala v pečovatelském domě na Červeném Hrádku. Seznámila se s taťkou, vzali se a přestěhovali se do Červených Peček. Po mateřské dovolené pracovala v pohostinství u Kaislerů (dnešní truhlárna). Další nabídku dostala do místního JZD. Jako pomocnice v kuchyni zde pracovala až do důchodu. Do sboru hasičů v Červených Pečkách byla přijata v roce 1958.

Toníku a Zdeňku, od kolika let jste byli aktivní hasiči?

Tonda: táta nás bral sebou do hasičárny odmala, v hasičárně jsme si hráli s ostatními dětmi. První registraci mám od 16-ti let a Zdeněk od 14-ti let.

Otec byl velitelem hasičů. Kolik let celkem?

Zdeněk: v roce 1955 byla vybudovaná nová zbrojnice v areálu obecního úřadu a v roce 1956 byl otec zvolen velitelem dobrovolných hasičů, kde působil až do roku 1996 - to je 40 roků. Po práci byl každou volnou chvíli v hasičárně.

Vzpomenete si na slavné bály a plesy hasičů v obci?

Tonda: to byly časy. Dříve to byly bály, potom plesy. Při přípravách byli chlapi víc v hasičárně než doma. Nejdříve velká porada kdo, co, jak zařídí, co má kdo na starosti. 14 dní před plesem se chodilo osobně zvát do každého domu. Ženy v den plesu nadělaly něco dobrého na zub, muži měli na starost tombolu a pak už se jen hrálo, tančilo… až do rána.

Nebyly jen plesy, v době žní jsme jako mladí požárníci drželi požární žňové hlídky. Hasiči se účastnili různých oslav a akcí v obci, požárních cvičení, jezdilo se i na výlety s dětmi

do ZOO, na koupání…

A co požáry v obci a jeho okolí?

Tonda: musím přiznat, že nepamatuji velký požár. Jen z vyprávění vím o požáru v cihelně, v Benzině, na Parkáně. Já sám jsem byl u hašení menších ohňů a i to stačí, aby si člověk uvědomil, jakou má oheň sílu. Obdivuji kolegy profíky, ti jsou všude, kde je potřeba, ať už jsou to požáry, autonehody, povodně.

Vzpomeňme na požár v Bohouňovicích I.

Zdeněk: poplach byl ve 21.00 hodin a po uhašení jsme museli zůstat na místě až do rána do 8.00 hodin. Teprve za denního světla se ukázalo, co se vše podařilo včasným zásahem zachránit. Oheň ve dne nebo v noci je z mého pohledu jiný, ale vždy hrozný.

Vzpomeňte, jaké bylo vybavení zbrojnice dříve a jaké je dnes?

Zdeněk: nejdříve jsme dostali ruční stříkačku, kterou máme stále a je funkční. Po veliké rekonstrukci ji používáme na různé ukázky. Dále jsme dostali dvoukolovou stříkačku vyráběnou v Poděbradech, Tatru 805, Avii, přívěs s motorovou stříkačkou PPS 12. To vše nahradilo vozidlo CAS 25 z bývalého JZD v roce 1990, které slouží stále. Je potřeba je ale často opravovat a udržovat. To víte, že by se nám líbilo nové auto… Kde na něj vzít?

Kdo dnes velí sboru – kdo je starosta a velitel jednotky?

Tonda: sbor jako takový spadá pod křídla úřadu městyse.

Starosta hasičů je Jiří Suchánek st., jeho zástupce Tomáš Dvořák.

Velitelem jednotky hasičů jsem já, Antonín Smrček, a můj zástupce je Jiří Suchánek ml.

Zdeněk: díky aktivitě členů jsme se pustili do rekonstrukce naší zbrojnice svépomocí a díky finanční pomoci úřadu městyse vznikla téměř nová budova. Ty hodiny, co jsme budováním strávili, nejde ani spočítat.

Tonda: při této příležitosti bych chtěl poděkovat všem manželkám a partnerkám, že to s námi vydrží a mají pro nás pochopení, že jsme víc v hasičárně než doma. Děkuji.

Čekají nás i Vás oslavy 140 let založení hasičského sboru, Jak se připravujete?

Tonda: přáli bychom si, aby nám i všem, kdo přijdou, vyšlo počasí. Bude ukázka staré a nové techniky, soutěže, muzika, občerstvení… tak se přijďte podívat.

A na závěr přeji všem občanům, aby naši pomoc potřebovali co nejméně, jsme sice po ruce, ale všichni máme své zaměstnání.

Přeji všem „OHNI ZMAR“

Antonín a Zdeněk Smrčkovi

Ptala se V. Miškovská

Bořetické léto

Osadní výbor Bořetice a řada pomocníků přiložili ruce k dílu a připravili na konci června akci Vítání léta. Na louce za úřadovnou vyrostly party stany, maso se opékalo a stoly se prohýbaly pod výbornými laskominami. Mohli jsme radostně přivítat prázdniny, které již klepaly na dveře.

Druhou příležitostí k sousedskému setkání bylo promítání na „prostěradlo“, které se uskutečnilo v srpnu. Účast sice nebyla tak hojná jako na červnové akci, ale ti kdo přišli, určitě měli o zábavu postaráno.

V těchto dnech již chystáme tradiční adventní akci a Svatomartinský večer s husou. Advent v Bořeticích se uskuteční 25. 11. 2017 a všichni jste srdečně zváni. Bližší informace o Svatomartinském večeru budou rozeslány „sousedskou poštou“.

Všichni se máme tedy na co těšit.

Osadní výbor Bořetice

Z myslivosti

V září myslivci již musí začít s přikrmováním zvěře. Jak tvrdí stará myslivecká zásada "poslední snop z pole, první zrno do zásypů", tedy s přikrmováním začít hned po sklizni obilnin.

Kombajny rychle sklidí obilní pole s malými ztrátami, sláma je na kombajnu drcena a okamžitě následuje podmítka či orba. Pole se tak z vysoce úživného prostředí před sklizní rychle promění na suchou potravní poušť, kde zvěř nemá prakticky žádný zdroj potravy, krytu ani vody.

Po žních je nutno začít s přikrmováním srnčí zvěře jadrnými krmivy, zejména v polních honitbách. Současně probíhá kontrola technického stavu přikrmovacích zařízení a rovněž je nutné zkontrolovat umístění krmelců. Je nutno dbát na to, aby byl v honitbě nejméně 1 krmelec na pět až deset kusů spárkaté zvěře a 1 krmné zařízení pro drobnou zvěř na deset až patnáct kusů.

Pro srnčí zvěř, která je teritoriální, by měla být krmná zařízení rozmístěna pravidelně po honitbě.

Pro tlupní druhy zvěře se vyplatí vybudovat soustředěná krmeliště. Krmné zařízení by mělo být umístěno na suchém místě; s dobrým rozhledem pro zvěř (aby dokázala včas zjistit nebezpečí a v klidu uniknout); v klidové zóně (v dostatečné vzdálenosti od hlavních silnic a železnic - odlákání zvěře pro snížení střetů s dopravními prostředky); nejméně 100 až 200 metrů od mladých lesních porostů (snížení škod na mladých porostech). Pak se zvěř cítí bezpečněji a častěji navštěvuje krmná zařízení.

V září myslivci začínají přikrmovat také bažanty. To se provádí doplňováním přiměřeného množství jadrných krmiv a obilních odpadů do "zásypů", což jsou zastřešené plochy dva krát dva metry, ve kterých je předkládané krmivo chráněno před zaplísněním. Je nutno krmit tak, aby bažanti nalézali potravu na více místech. Pokud bažanti nenaleznou ve svém okolí dostatek potravy, vydávají se potravu hledat, což pro myslivce není žádoucí, neboť dochází k rozprchávání bažantů do volné krajiny, kde jsou ohroženi hlavně predátory a vlivy civilizace.

V tomto měsíci se začínají rozpadávat rodinná hejnka a hlavně bažantí kohouti odcházejí hledat nová stanoviště. Je nutno doplnit také všechna slaniska kusovou krmnou solí. Detailní informace o přikrmování lze čerpat z publikací, které soustřeďuje odborné knihkupectví myslivosti v Seifertově ulici v Praze - Zvěř hledá pastvu.

V září je možné vidět spárkatou zvěř, která se pasví na zvěřních políčkách, "biopásech", plodinách na "zelené hnojení" a ozimých plodinách. Velmi pozitivní roli v zajištění potravy pro zvěř sehrávají tzv. "biopásy". Myslivci propagují pro umístění biopásů přednostní využití nepravidelných okrajů velkých lánů, které jsou obtížně využitelné pro mechanizaci anebo části polí v blízkosti lesa. Biopásy jsou osety speciální směsí plodin (proso, pohanka, jarní pšenice, krmná kapusta, oves), která tvoří potravní doplněk k sousední velkoplošně pěstované zemědělské plodině (pšenice, řepka, ječmen). Po dozrání a sklizni zemědělské plodiny má možnost zvěř najít potravu na nesklizeném "biopásu".

Po sklizni obilovin z polí je vhodné zasít co nejdříve plodiny na tzv. "zelené hnojení" (hořčici, svazenku) - tyto plodiny mohou sloužit i jako potrava a kryt pro zvěř. Na políčkách pro zvěř by měly být co nejdříve zasety podzimní směsky. Nejčastěji se používá žito ozimé, žito trsnaté či speciální směsi plodin. Směsku bychom měli volit podle půdy a stanoviště. Po sklizni zemědělských plodin se rychle provádí podmítka a následné setí ozimých obilovin.

V průběhu jarních a letních měsíců se někteří členové našeho sdružení zúčastňovali brigád na úpravách myslivny a okolí v Opatovicích. Dále jsme provedli výstavbu nové vodovodní přípojky pro tento náš objekt. Na konci měsíce června jsme uspořádali tradiční slavnostní schůzi k měsíci myslivosti za účasti našich rodinných příslušníků.

Jednotliví členové našeho sdružení v průběhu léta zajišťovali přikrmování vypuštěných divokých kachen v týdenních službách. Dále se zaměřili na získání krmení pro zvěř pro nadcházející nepříznivé zimní období, kdy se musí o zvěř starat za jakéhokoliv počasí, aby nestrádala a byla i v dobré kondici. Tady bychom chtěli poděkovat místní zemědělské společnosti „Poline“ za dar ve formě krmení pro zvěř.

V měsíci září začínají v naší honitbě i v okolních honitbách hony na kachny a drobnou zvěř, které končí až posledním prosincem.

Pavel Balvín

TVOŘIVÁ DÍLNIČKA PRO DOSPĚLÉ

PLETENÍ KOŠÍKŮ

Školní rok 2017 jsme zakončili dvěma úžasnými dílničkami – pletení z pedigu. Na tuto techniku jsem se dlouho chystala. Chtěla jsem použít levný materiál – papír, a naučit techniku z papírových ruliček, nicméně jejich příprava je náročnější. Nakonec po dohodě se všemi jsme objednali pedig a učili se IHNED a rychle z kvalitního a hotového materiálu.

Pletení košíků z papíru

Je poměrně populární a hlavně – je to technika velice levná. Plete se JEN z papírových ruliček – používají se např. kulaté pásky do pokladen nebo levnější variantou jsou staré noviny. Jejich recyklací získáte skvělý materiál pro pletení košíků, ošatek aj. Papírové ruličky se slepují lepidlem na papír a dají se barvit např. mořidly na dřevo, čímž docílíte úžasných odstínů. Finální výrobek zafixujete lakem na dřevo.

Z papírových ruliček se plete úplně stejně jako z pedigu či vrbového proutí. Jen je třeba se naučit dělat krásné, lehce konické ruličky.

Na stránkách www.spektrumzdravi.cz jsem čerpala spoustu inspirací a mimo jiné i o košíkářství jako takovém, a tak ho s dovolením zkopíruji, neb lépe bych to nenapsala ani já. Popisovat něco jen jinými slovy mi přijde zbytečné, obzvlášť když to již někdo krásně sepsal.

Košíkářství má u nás dlouholetou tradici. Češi bývali v pletení košíků opravdovými mistry - měli šikovné ruce a pletli nejen koše, ale i nábytek, kočáry a další technicky náročné předměty. Českému košíkářství svědčí ale také fakt, že na mnoha místech v naší zemi roste perfektní materiál v podobě vrbového proutí, který se k pletení košíků z proutí skvěle hodí. V tomto článku se budeme zabývat právě materiály, které se nejčastěji k pletení košíků u nás používají.

Pedig

Pedig je druhým nejoblíbenějším materiálem k pletení košíků a dalších výrobků, jako misek, ošatek, nůší apod. Pedigem lze také výborně oplétat různé nádoby, jako jsou demižony, láhve atd. Pedig je možné použít i pro velmi jemnou práci s mnoha ozdobnými detaily (oplétání skleniček).

Z čeho se pedig získává?

Pedig u nás nazýváme také ratan či rákos. Je to vnitřní část z liánovité palmy „Calamus rotag“, která roste především v Indii či na Srí Lance. Pedig nevyšší kvality se dováží z různých vzdálených koutů Indonésie. Ne každý druh této palmy je však vhodný k výrobě proutí.

Pruty liány mohou dosahovat délky 100 až 200 metrů. Nejkvalitnější je střed prutu, neboť absorbuje hodně vody. Pletení košíků z pedigu je pro začátečníky snazší. Tento materiál je pružný a tvárný. Zároveň hodně vydrží. Pedigové proutí je kulaté či ploché, přírodní či barvené, a umožňuje nám tak

vytváření krásných módních kreativních kousků.

Pletení košíků z pedigu – příprava materiálu

Pletení košíků z pedigu je o něco jednodušší, než pletení z vrbového proutí. Pedigu, stejně jako jinému proutí, vadí slunce. Na stinném místě jej však lze skladovat bez problémů i několik let. Proutí z pedigu musíme před vlastní prací nejprve namočit do vlažné vody na 5 až 10 minut. Tím se zvýší jeho pružnost. K namáčení používáme dostatečně velkou nádobu (lavor, vana), aby se nám proutí nepolámalo. Během pletení košíků z pedigu stále kontrolujeme vlhkost prutů a pokud je třeba, namáčíme opakovaně. Pokud se výrobek nepodaří dokončit najednou, musíme celý výrobek další den namočit znovu (zejména osnovní pruty).

Vrbové proutí - nejoblíbenější materiál pro košíkářství

Vrbovému proutí se v našich podmínkách výborně daří. Roste zde více druhů vrb, které se od sebe liší např. barvou, čehož je možné při pletení košíků využít. Liší se ale i svou kvalitou. V našich podmínkách roste asi 400 druhů vrb, přičemž k profesionálnímu pletení se jich používá jen cca 14 druhů. K pletení košíků se nejlépe hodí odrůdy: konopčina, uralka, mandlovka, amerika, Rakovice.

K pletení košíků z proutí lze samozřejmě použít i jiné vrbové odrůdy. U každého proutí se ale musí nejdříve vyzkoušet jeho pružnost a poddajnost (vyzkoušíme např. omotáním kolem prstu - proutek nesmí prasknout), ale také jeho tloušťka, resp. míra ztenčení na jeho konci.

Kde vzít vhodné vrbové proutí?

Vrbové proutí si můžeme samozřejmě koupit ve specializovaných prodejnách zaměřených na košíkářství a podobná řemesla, kde si můžeme vybrat proutí o různé délce i barvě. Nejsme tedy závislí jen na tom, co si sami najdeme přímo v přírodě.

Pěstování vlastního proutí

Vrbové proutí si ale můžeme také vypěstovat, jak to dělají košíkáři, kteří se pletením košíků zabývají profesionálně. Košíkářskou vrbu si můžeme v našich podmínkách vysadit i sami. Sázíme nahusto malé vrbové rostlinky a pravidelně zastřihujeme, aby se nám vrba příliš nerozvětvila.

Vrbové pruty vhodné k pletení košíků z proutí musí být rovně rostlé, vyzrálé (pruty se sklízí jednoleté) a nesmějí na nich být suky. Pruty se sklízejí na počátku zimy, je možné je sklízet až do jara. Pruty nesmějí být přerostlé, vhodná je délka prutu kolem 1 metru. Některé pruty u nás dorůstají bez problému délky až 2 metry, ovšem takové proutí není k pletení košíků vhodné. Vrbové rostlinky je proto lepší sázet na chudších a sušších písčitých půdách. Vhodná půda pro kvalitní vrbové proutí by neměla být příliš vlhká.

Sklízení proutí

Nařezané proutí vytřídíme, odstraníme pruty rozvětvené a pruty přerostlé. Pak proutí roztřídíme podle délky. Jednotlivé svazky vydrží dlouho čerstvé, pokud je postavíme ven na stinné místo (nejlépe severní strana), patkami k zemi. Prutům velmi škodí slunce, ale nevadí jim sníh ani mráz. V nádobě s vodou vydrží až do jara.

Pletení košíků z proutí – příprava prutů

Proutí můžeme používat syrové i s kůrou, ale v takovém případě bude hotový výrobek dost těžký a časem se rozeschne. Aby byl náš košík lehký a vydržel nám napořád, proutí nejprve musíme oloupat. Krásné bílé vrbové proutí získáme, když je před samotným loupáním postavíme na nějaký čas do vody. Pokud chceme proutí hnědé nebo načervenalé, pak musíme pruty před loupáním několik hodin vařit nebo namáčet v horké vodě.

Bílé oloupané pruty se nechají asi 3 dny vyschnout, na noc se schovávají domů, aby znovu nenavlhly. Hnědé či červené oloupané pruty ponecháme venku ještě tři týdny, čímž se jejich barva ještě zintenzivní.

Když máme pruty oloupané a usušené, pak se štípou úzidlem na šény, tzn. na tenčí proutí. Z šénů se pak speciálním hoblíkem odstraní nekvalitní dužina. Pak se šény seřežou na stejnou šířku.

Každý prut projde mnohokrát rukama košíkáře, než je košík hotový. Pro představu uvádíme, že na jeden větší koš potřebujeme 150 až 200 prutů o délce 1 metru. Počítat musíme také s tím, že během pletení ještě hodně prutů zmaříme a vyhodíme.

Mimo klasického vrbového proutí můžeme použít i jiné rostliny. Košíky lze plést také z proutí lískového, z některých stromů ovocných, z vistárie nebo vinné révy.

PÁR SLOV Z TVOŘIVÉ DÍLNIČKY...

Další školní rok je již v plném proudu a já věřím, že se opět potkám s prima partou žen a dívek a vytvoříme spolu spoustu krásných věcí na dílničkách.

Červnovou, poslední dílničku jsme pojaly vcelku familiárně a užily si ji se vším všudy. Uvařily jsme si ledovou kávu, donesly si zákusky, chlebíčky… dá se říci, že jsme pěkně debužírovaly, ale přitom jsme nezapomněly plést košíky. I dvě nové zájemkyně o pletení zvládly za večer uplést krásnou ošatku, ač tomu z počátku vůbec nevěřily. Pokud by někdo z Vás chtěl vyzkoušet práci s pedigem, máme v plánu plést zvonečky na Vánoce. Doufám, že veškeré plány se mi podaří uskutečnit včas.

Do Vánoc jsou v plánu růžičky javorového listí, krakelovaná mozaika – která nám určitě dva dny zabere, a pak pletení zvonečků z pedigu.

Krásné tvořivé podzimní dny

Jitka Bartůňková

Rádcovský kurz „Cukříček“

V pondělí 28. 8. 2017 jsme se s Pišky - Zuzkou Roškotovou - vydaly na rádcovský kurz Cukříček. Kurz se konal v Šiškovicích nedaleko Slatiňan. Ráno jsme nasedly na vlak a kolem 10. hodiny jsme byly již na nádraží ve Slatiňanech.

Zde jsme se potkaly s ostatními účastníky a společně jsme čekali, než přijdou instruktoři. Celkem se nás sešlo 27 dětí a asi 11 instruktorů, kteří byli převážně ze střediska ve Slatiňanech. Po krátkém seznámení ve skupinkách, do kterých jsme byli rozděleni, jsme se vydali podle mapy na trasu po okolí. Naším úkolem bylo získat "peníze" na trajekty, jelikož symbolickým rámcem tohoto kurzu byla Cesta kolem světa za 80 dní.

Po úmorné cestě jsme konečně dorazili do tábořiště v Šiškovicích. Jen co jsme si vybalili, tak nás svolali na seznamovací hry. Byla docela zábava, jelikož si nikdo nemohl zapamatovat jména ostatních. Večer se konal slavnostní oheň s doplňkovým herním programem.

Od úterý nám začaly přednášky o tom, jak správně pracovat s dětmi ve družince (oddíle). Mezi přednáškami jsme hráli běhací hry, abychom se trochu rozptýlili. Při večerním programu jsme pomáhali zachránit televizní studio a jeho program. Byl to super nápad, jelikož byl další důvod víc se sblížit s ostatními a poznat, jaký je v nich herecký potenciál. Ve čtvrtek jsme večer měli poslední přednášku o historii skautingu. Potom, i když z toho byli všichni takoví ospalí, jsme měli jít ještě na poznávací procházku.

Z té procházky se vyklubala nasimulovaná autonehoda. Bylo to z toho důvodu, abychom věděli, jak se v takových situacích zachovat, být na ně připraveni jak prakticky tak teoreticky. Jednalo se o neskutečný zážitek s tím, že jsme pocítili stres, jaký u podobné nehody nejspíš bývá. Naším úkolem v průběhu kurzu bylo připravit si a odprezentovat projekt „harmonogram schůzky“. Nakonec jsme obhajobu všichni zvládli. Poslední večer

se konala hostina se zpíváním. Ještě s několika dalšími účastníky jsme poté hráli venku v mokré trávě různé hry až do třetí hodiny ranní. V sobotu jsme dostali potvrzení o dokončení kurzu, pamětní nášivku a tričko. Ještě sbalit a uklidit tábořiště a mohlo se jet domů.

Co říci na závěr. Poznali jsme nové přátele, zažili jsme úplně bezvadný týden a bylo to nejlepší zakončení prázdnin, plno nových zkušeností, informací a dojmů.

Natálie Bartůňková, 9. oddíl

Účastníci rádcovského kurzu „Cukříček"

Prázdninové loučení 2.-3. 9. 2017

Prázdninové loučení k devítce a konci prázdnin už neodmyslitelně patří. Tentokrát však začalo dobrodružněji než obvykle. Zjistily jsme, že naše roverky někdo unesl, a tak jsme se je vydaly hledat po stopách, které nám zanechaly.

Cestou jsme plnily různé úkoly a překonávaly všelijaké překážky. Díky naší spolupráci se nám vše dařilo a roverky jsme našly. V parku jsme si poté zahrály i spoustu zajímavých her a na ohni si opekly buřty. Na přání světlušek se konala i stezka odvahy. Od ohně jsme musely dojít potmě k jezírku a podepsat se na papír. Všechny jsme to zvládly!

Poté už však nastal čas na spánek, proto jsme se uložily do spacáků a snažily se usnout, ale v klubovně bylo moc veliké horko a spousta komárů, a tak jsme pořád větraly a plácaly komáry.

Ráno na nás čekal dortík s ovocem od Knoflíka (který byl mimochodem výborný) a méně oblíbené balení. Byly jsme rády, že jsme vše stihly a parádně jsme si to užily.

Áďa Lišková, 9.oddíl

Rekonstrukce skautských kluboven konečně v dohledu

Každého, kdo zavítá do zámeckého parku na krátkou procházku, či povede své děti na pravidelné schůzky skautského střediska, určitě uhodí do očí různorodá skupina objektů kluboven situovaných v rohu areálu.

Svým vzhledem jsou poplatné době svého vzniku. Prostřední, nejstarší objekt, sem byl v sedmdesátých letech přestěhovaný z původního místa u koupaliště a je vyvedený celý ve dřevě s tmavým nátěrem.

Oba sousední objekty vznikly z daru od místního JZD, kterým byl nepotřebný objekt bývalé slepičárny. Tehdy se původní stavba rozebrala, převezla a po vyzdění základů a zadní stěny zase složila do současné podoby.

Poslední, největší skautský barák, jak se o našich klubovnách nedávno ironicky vyjádřil jeden z potencionálních projektantů revitalizace parku, vznikl v podobném duchu, jenom o pětadvacet let později ze staré ubytovny sezónních česáčů.

Poslední ranou byl požár jednoho objektu v roce 2002. Výstavba vyhořelých kluboven definitivně dokončila stávající celkový první dojem návštěvníka – každá budova je jiná, lidově řečeno „každý pes jiná ves".

Posledních několik let se proto vedení střediska snaží získat finanční krytí na opravu vnějšího pláště (tedy „fasády") všech objektů a výměnu oken a dveří. Fasáda sjednotí areál, za který se v budoucnosti nebudeme muset tak trochu stydět, a výměna dveří a oken zajistí mnohem větší bezpečí pro materiál skautů. Vždyť pomalu každá z kluboven už byla někdy v minulosti vykradená nebo alespoň poničená vandaly. Jako přidaná hodnota bude samozřejmě zateplení objektu a tedy příjemnější podmínky pro děti na schůzkách oddílů.

Na lepší časy se začalo blýskat v loňském roce. Díky vypsanému grantu „tabačky", tedy firmy Philip Morris, jsme prostřednictvím dobře zpracovaného a následně schváleného projektu dostali příslib na částečné krytí nákladů rekonstrukce (400 tisíc Kč). Po tomto úspěchu jsme přes ústředí Junáka získali druhou významnou část financí ve stejné výši. Zpracovaná projektová dokumentace rekonstrukce a položkový rozpočet sice ještě převyšoval naše finanční možnosti, ale doufali jsme, že výběrové řízení na dodavatele stavby srazí cenu do přijatelných výšin a po dofinancování ze svých prostředků budeme moci zahájit práce. Pro představu, celkové náklady projektant vyčíslil na 1,2 milionu korun včetně daně.

A v tu chvíli přišla jako blesk z čistého nebe zpráva, že ústředí firmy Philip Morris ve Švýcarsku náš grant nakonec zamítlo s odůvodněním, že tabákový koncern nemůže sponzorovat dětské organizace. Po půl roce od schválení v Česku! Důvod vcelku pochopitelný, jenom mi není jasné, proč nám to neřekli hned na začátku celého procesu, kterým jsme strávili pomalu tři čtvrtiny roku.

A rázem jsme ve slepé uličce. Dotace od ústředí je platná do konce roku 2017 a poté se

Devítka ve své klubovně

Doufejme, že tento pohled na klubovny bude již zanedlouho opravdu minulostí

při nevyčerpání musí vrátit. A pokud ji vrátíme, již nikdy na další pravděpodobně nedosáhneme. Vlastními financemi celou rekonstrukci nepokryjeme a udělat jenom část nic neřeší.

Zbývá poslední krok, kterému jsme se chtěli celou dobu vyhnout – požádat o pomoc městys prostřednictvím zastupitelstva. Městys nám byl vždy nakloněn, ostatně stejně jako dalším dětským a sportovním organizacím v Červených Pečkách. Nechtěli jsme toho proto „zneužívat", již z důvodů střetu zájmů minimálně mne i dalších zastupitelů. Jiné východisko jsme ale už neviděli.

Na zasedání 8. srpna bylo rozhodnuto o přidělení mimořádné dotace. Díky ještě jednou za pomoc, stavba tedy může začít.

Ihned zahajujeme výběrové řízení a po jeho vyhodnocení začátkem září podepisujeme smlouvu o dílo. Náš předpoklad snížení ceny výběrovým řízením se naštěstí potvrdil a tak cena rekonstrukce spadla na i tak vysokých 920 tisíc. Ale to již dokážeme zvládnout a v říjnu se v parku zahájí stavební práce, které by s koncem listopadu měly proměnit areál k nepoznání. Jednotný vzhled budov, nová a jednotná okna a bezpečnostní dveře, opravené okapy a další detaily. Prostě nádhera. Doufejme jenom, že to tak zůstane nadlouho.

Od října do konce roku se tedy areál skautů promění ve staveniště. Dočasné omezení provozu ale rádi podstoupíme, mělo by být na dlouhá léta poslední. Ať opravené klubovny slouží skautům ještě dlouhá léta k plné spokojenosti.

Za vedení Junáka – Lubomír Jirků

Zkušenost se skautským kurzem

Prostřednictvím tohoto čtvrtletníku bych se s vámi ráda podělila o svou zkušenost ze skautského kurzu. Nejdříve bych se však chtěla krátce představit. Jmenuji se Zuzana Heřmánková a do skauta chodím již dvanáct let.

Před 4 lety jsem se stala roverem (vedoucím) a začala vést mladší děvčata z našeho oddílu.

Zhruba před rokem jsme se společně s Terkou Jirků – mojí kamarádkou a také vedoucí ze sedmičky rozhodly, že bychom se chtěly přihlásit na skautský čekatelský kurz. Tento kurz by nás měl naučit lépe pracovat s dětmi, naučit základům hospodaření a práva ve skautu a další důležité věci. Zároveň je tento kurz přípravou na další kurz a to vůdcovský, po jehož splnění můžete vést například váš oddíl.

Tak jsme se tedy s Terkou přihlásily na Světluškovský lesní kurz a 19. května jsme již vyrazily do Jičína na první víkend našeho kurzu. Tento víkend byl spíše takový seznamovací a celkově až na pár přednášek jsme si užívali společné chvíle v podobě různých her.

Po tomto víkendu následoval 10-ti denní program o letních prázdninách. Musím říct, že jsem se ze začátku na kurz moc netěšila, ale jsem neskutečně ráda, že jsem nakonec jela. Těch 10 dní bylo něco naprosto úžasného! Opravdu moc jsem si to užila.

Svůj podíl na tom mělo také to, že se sešla skvělá parta lidí, na kterých je opravdu vidět, že skaut neberou jen jako jednu z mnoha povinností, ale že je baví a naplňuje. Samozřejmě po celých 10 dní jsme vyslechli spousty zajímavých přednášek, ze kterých jsme si odnesli nové nápady a také odpovědi na to, jak se lépe zaměřit na práci s dětmi, aby byla efektivnější.

Musím říci, že jsem domů přijela nadšená a plná nových zkušeností, nejen co se týče skauta, ale také samotného života. Proto bych chtěla vzkázat všem, kdo ještě na žádném kurzu, přednášce nebo podobné akci, nejen co se týče skauta, nebyli, aby se nebáli a vyrazili co nejdříve!

Doufám, že jsem vás tímto dostatečně navnadila a brzy se na nějaký kurz také přihlásíte.

Zuzka Heřmánková, 7. oddíl

Terka a Zuzka na čekatelském kurzu

Všichni frekventanti čekatelského kurzu

Padesátkrát na táboře,
aneb „Vzpomínky od Maršova po Trhák“

Každý oslavenec, připravující se na oslavu svých kulatin, pečlivě volí nejenom skladbu pozvaných hostů, ale i místo konání a program celého dne.

Nejinak tomu bylo i letos u červenopečeckých skautů, kteří letním táborem v Trhovém Štěpánově završili nepřetržitou šňůru padesáti táborů v řadě. Vědomi si důležitosti tohoto krásného výročí, snažili jsme se i přípravu pojmout opravdu pečlivě a důkladně.

Na přípravných schůzkách, z nichž první byla již na podzim loňského roku, jsme doladili naši představu o celkovém průběhu oslavy a rozdělili si dílčí úkoly, co kdo a kdy zařídí a obstará. A nebylo toho málo. Připravit a rozeslat pozvánky na téměř 175 bývalých vedoucích, navrhnout potisk pamětního trička a zadat jeho výrobu, pohánět fotky ze všech padesáti táborových let a graficky navrhnout pamětní fotoknihu pro všechny pozvané, vytisknout a svázat přes 120 výtisků… Díky obětavé práci všech vedoucích jsme všechno zvládli v potřebném termínu a druhou táborovou sobotu již jenom dívky na táborové recepci netrpělivě vyhlížely příjezd pozvaných pamětníků.

A sjelo se nás opravdu hodně. Velmi rádi jsme uvítali pomalu osmdesát bývalých vedoucích, kteří se připojili k téměř čtyřiceti stávajícím a společně se zapojili do připraveného programu. Na krátkém informačním nástupu se všichni dozvěděli, co je kde čeká, aby si podle toho mohli rozvrhnout zbytek dne. Mohli se zapojit se svými „bývalými“ oddíly do připravené poznávací hry pro tábornícky a pomoci jim přidat několik cenných bodů do celotáborové hry. Procházka

Táborová brána se symbolickou padesátkou

Sedmý oddíl a jejich bývalé vedoucí

Bývalé vedení střediska a táborové zdravotnice

Procházkovi i Novákovi jsou se skautem také spjati dlouhá léta

Osmý oddíl a jejich bývalé vedoucí

Devátý oddíl a jejich bývalé vedoucí

po tábořišti zase sváděla k porovnávání zařízení, které bylo normální „tenkrát“ a které by nynější přísné předpisy už bohužel nepovolily. Skupinky debatujících, z nichž někteří se neviděli dlouhou řadu let, se tvořily spontánně po celé odpoledne. Společná večeře pro tři stovky strávníků, kterou s přehledem vykouzlila táborová kuchyně, uzavřela volnější program a čas pomalu dozrál ke slavnostnímu nástupu všech táborníků.

Pohled na táborové náměstí, zaplněné takovou spoustou přátel, nám dlouho nevymizí z paměti. Každý oddíl měl u sebe nastoupené ve druhé řadě všechny své bývalé členy a ti se postupně krátce představili a vzpomněli na svá táborová léta. Závěrem si společně zakřičeli svůj oddílový pokřik a již se pomalu snášela státní vlajka předznamenávající konec nástupu.

Nadcházející soumrak pomalu zval k táborovému kruhu. Slavnostního zapálení táboráku se ujali bývalí vedoucí a každý oddíl se představil svou krátkou scénkou. Roveři se ujali moderování celého večera a zhostili se ho na výbornou. Táborový kytarový orchestr skvěle prokládal scénky dalšími a dalšími písničkami a nedělalo mu problémy ani sáhnout do letitých songů. Prostě jeden z nejvydařenějších táboráků co pamatujeme, utekl jako voda a byl čas na závěrečné „hvězdičky“. Obavy, že v tak velkém počtu pozdrav nemá šanci projít celým kruhem, se naštěstí ukázaly jako neopodstatněné.

Rozloučili jsme se s podstatnou částí hostů a se zbývajícími jsme u dohořívajícího táboráku dál zpívali a vzpomínali na společně prožitá léta v parku.

Na úplný závěr byl ještě pro odvážnější nachystaný noční orientační závod okolo tábora. Nepředpokládali jsme žádný velký zájem, ale k našemu překvapení se pro jeho absolvování rozhodli úplně všichni. A tak ještě dlouho po půlnoci sem tam v okolních lesích bleskla čelovka a k táboráku se postupně vraceli unavení, ale spokojení běžci.

Co dodat závěrem? Děkujeme všem, kteří vážili cestu a svůj čas a přijeli společně s námi oslavit kulaté táborové jubileum. Doufáme, že jsme nezklamali očekávání a že se zase za dalších deset let, na kulatém šedesátém táboře, minimálně ve stejně hojném počtu zase shledáme.

Za všechny pořadatele

Lubomír Jirků, vedoucí střediska

Líba a Béda Sosnovcovi jsou s „parkem” spjatí celý život.

Řízečky pro tři stovky strávníků? Pro Janinu žádný problém.

Tábor 2017 ve znamení Star Wars

Není asi nikdo z dětí, kdo by neznal spojení dvou slov - STAR WARS. Tento atraktivní námět zvolili Lubas a Míša Jirků za téma letošní celotáborové hry. A tak jsme se první tři červencové týdny v údolí u Štěpánovského potoka posunuli v prostoru a čase a stali se součástí příběhu starého tisíc let.

Byli jsme transportováni na Tython, domovskou planetu řádu Jedi, kde nás pilně trénovali naši vedoucí - mistři Jedi v dovednostech potřebných k udržení míru v celé galaxii.

A kolik že padawanů měli naši vedoucí na starost? Letos rekordní počet v historii našeho tábření - 86 dětí.

První týden byl ve znamení výcviku učedníků a seznámení s planetou Tython, rozuměj s táborem a jeho okolím. Uprostřed týdne se učedníci vydali na průzkum širšího okolí v rámci celodenní výpravy. Prozkoumali jsme nejen městys Trhový Štěpánov, ale vyřádili jsme se i na místním víceúčelovém hřišti.

Skupinka starších padawanů měla přitom navíc speciální úkol zmapovat údolí Štěpánovského potoka, kterým se museli brodit a pozorovat okolí, jestli se někde neskrývá hrozba od Sithů.

Každý táborník získal postupným plněním úkolů součásti svého světelného meče, jehož sestavením vyvrcholil výcvik v rytíře Jedi.

V závěru týdne si novopečení rytíři Jedi změřili své síly v táborové olympiádě.

Druhý týden jsme nebojovali pouze s temnými silami, ale i s deštěm, kterému jsme opakovaně přizpůsobovali celý program. A pak už finišovaly přípravy k výročí padesáti let našeho tábření.

V začátku třetího týdne museli mladí rytíři čelit nečekanému nočnímu přepadu, vedeného našimi nedalekými sousedy z pražského střediska skautů. Přestože bylo celá noční bojovka dopředu domluvená

Celkový pohled na tábor tentokrát netradičně z opačné strany

Služba u kuchyně. Tedy nevím, nemělo by to být obráceně?

vedoucími, nenašel se nikdo, kdo by tábořiště se světelným mečem v ruce hrdinně nebránil.

Při hledání cesty harmonie a života jsme nevynechali čouďáky, táboráky, Jouda band ani cestu za pokladem. Prostě jsme si to jako vždycky všichni náramně užili.

Za všechny táborníky Míša Jirušová, 8. oddíl

Návštěvou nás poctil i bývalý okresní vůdce Karel Čihák

Zmrzlinová svačinka v horku přijde k chuti

Každé etapě předchází důkladné vysvětlení pravidel

Jedenáctka v zápalu hry

Rytíři Jedi se svými meči

Některé hry vyžadují spolupráci mezi oddíly

Starší učedníci odcházejí prozkoumat údolí Štěpánovského potoka

Sedmička před svými stany

Cvičení dětí v sokole ve školním roce 2017/2018

Začíná nový školní rok 2017/18 a s ním i pravidelná cvičení dětí v sokolovně. Scházet se budeme opět každé pondělí v 17:00 hodin v sokolovně v Červených Pečkách. První cvičení se uskuteční v pondělí 18.9.2017. Máte-li chuť si zacvičit a něco nového se naučit přijďte mezi nás. Budete vítáni.

Důvodem pozdějšího začátku cvičení dětí v sokolovně je rekonstrukce sociálního zařízení v přilehlé restauraci a s tím spojené výkopové práce v oblasti vchodu do sokolovny.

Děkujeme za pochopení.

V. Zuzová Šimková

Rozpis cvičení v sokolovně

Pondělí - předškolní a mladší děti; 17 - 18 hod; vedoucí Zuzová-Šimková
Úterý – ženy; 19 – 20 hod; vedoucí Nádvorníková
Středa – ženy; 19 - 20 hod; vedoucí Procházková
Čtvrtek – ženy; 19 - 20 hod; vedoucí Nádvorníková

Ohlédnutí za dvaadvacátým ročníkem

Je pravidlem posledních let, že v podzimním čísle Červenopečeckého čtvrtletníku najdete pár řádků o proběhlém turnaji v plážovém volejbale, který každoročně už 22 let probíhá v místím zámeckém parku. Ani letošní číslo nebude výjimkou.

Vše začalo v pátek 16. 6. 2017, kdy jsme v parku přivítali zástupce čtrnácti týmů, kteří chtěli dobýt místní beachvolejbalový Everest. A šance na úplném začátku je pro všechny stejná a letos ještě o něco lákavější. Díky novému hracímu systému, který byl pro letošní rok zvolen, byly zápasy ve skupinách tak trochu „oťukávací". A tak i tým, který v základních skupinách vše prohrál, mohl myslet na mety nejvyšší. Mohl za to tzv. opravný pavouk, který slabší týmy (nebo spíše ty, kteří se ve skupinách teprve sehrávali), mohl katapultovat do pavouka hlavního, který generuje uchazeče o mety nejvyšší. Tento hrací systém měl za následek, že každý měl před sebou minimálně 5 zápasů. Jako každoročně bylo páteční hrací klání určeno zápasům ve skupinách, které v sobotním dopolední částečně doplnila bitva týmů v opravném pavouku. A ti nejlepší z této fáze turnaje mohli dál snít svůj sen o metách nejvyšších. Bohužel tuto část turnaje ovlivnilo počasí, kdy především nepříjemný vítr tvrdil v jednotlivých výměnách muziku.

Ale i s tou překážkou se jednotlivá mužstva vyrovnala a tak sobotní odpoledne již tak trochu klasicky nabízí zápasy, které mají vše, co si nezaujatý divák může přát – kvalitu, napětí, emoce. Celé sobotní odpoledně je tedy protkáno špičkovými zápasy. I do této fáze turnaje se vrátil nezvaný divák a to v podobě větru, který tu a tam na krátkou chvíli doprovodil déšť. Ani tyto přírodní živly nezastavily ty nejlepší hráče v jejich cestě na vrchol. A tak při pohledu na různé fáze postupového pavouka se drala zasvěceným do mysli otázka, jestli se podaří tradičnímu týmu našeho turnaje „Kde mám boty" z Kolína vystoupit na stupeň nejvyšší a to po třetí za sebou? Bohužel jak šel čas, tak se ukázalo, že tomuto týmu nebude přáno a nad jeho síly budou v konečném zúčtování družstva z Kutné Hory (Maurakoira) a z Nové Vsi I. (Blbej den). Po poslední výměně turnaje došlo k dekoraci vítězů 22. ročníku, kterou jako mnohokrát v tomto ročníku opět doprovodil slabý déšť. Ani on ovšem nezabránil dobré náladě a slibu, že se všichni přítomní ukáží i na turnaji s pořadovým číslem dvacet tři. Zde je třeba uvést postřeh, který převažuje u drtivé většiny zúčastněných. Turnajů obdobného charakteru je mnoho, ale ten náš má svůj osobitý rodinný charakter a není nic, co by se organizátoři nepokusili přítomným ať z řad hráčů nebo diváků splnit. A právě to dělá turnaj takový jaký je a kam se týmy rády vracejí.

Již osvědčenou klasikou turnaje je též závěrečná after party. Pro letošek se skupina-

Zhawa Iba v akci

Divácká kulisa nebyla letos moc početná

Vítězná družstva při přebírání cen

mi Derby a Souls for rent. První byla sázkou na jistou a druhá byla velkou neznámou pro většinu přítomných. Neznámá se nakonec změnila ve velkou pecku, kterou museli ocenit všichni, kteří si do parku v sobotním večeru našli cestu.

Se železnou pravidelností v této části článku k turnaji děkují organizátoři všem, kteří se na jeho průběhu podílejí a ani letošek nebude výjimkou. A tak velký dík patří holkám z občerstvení, klukům od grilu a od nápojů a všem ostatním, kteří dělají turnaj jakým už 22 let je – rodinným, kam se všichni a nejen hráči rádi vracejí.

Zvláštní poděkování směřují organizátoři „bytovkářkům", kteří mají celý turnaj od první výměny až po poslední tón písně hned za humny a z první ruky. Děkujeme za každoroční shovívavost a trpělivost.

Za středisko Junák Aleš Šibrava

Déšť vadil nejenom divákům

ŠIPKY

Máme za sebou již šestnáctou sezónu šipek v Červených Pečkách a na dveře klepe nový ročník. Uplynulá sezóna byla tak trochu zvláštní.

Po ukončení činnosti některých hráčů se rozpadl náš první tým. A tak náš oddíl v soutěži zastupovaly pouze týmy B a C. V novém ročníku to nebude o nic lepší a opět nás budou reprezentovat jen družstva B a C.

B tým nastupoval ke svým zápasům 2. ligy v neděli od 16:00 v restauraci Na Růžku. V soutěži nakonec skončil těsně nad sestupovými

Pořadí	Družstvo	Kol	V	VP	R	PP	P	K	Skóre	Legy	Body
1.	Choťovická šupina	30	24	0	5	0	1	0	367:173	807:484	77
2.	Letci Kolín	30	24	0	2	0	4	0	335:205	771:532	74
3.	Lipánci Přehvozdí	30	23	0	2	0	5	0	346:194	793:506	71
4.	Střelky Veltruby	30	22	0	4	0	4	0	337:203	772:533	70
5.	Smrkáči Březany	30	21	0	1	0	8	0	343:197	772:527	64
6.	Baltazaři Zruč nad Sázavou	30	19	0	3	0	8	0	328:212	762:573	60
7.	Střelky Veltruby B	30	19	0	3	0	8	0	290:250	687:615	60
8.	Team Chvaletice	30	13	0	4	0	13	0	274:266	664:663	43
9.	Bar U dvou bláznů Vrdy	30	10	0	3	0	17	0	235:305	608:734	33
10.	Pivnice Tep Chvaletice	30	9	0	3	0	18	0	225:315	581:719	30
11.	LTC Litošice	30	7	0	3	0	20	0	228:312	586:739	24
12.	Úplně jiný šipkaři Červené Pečky B	30	7	0	2	0	20	1	207:333	529:763	20
13.	Savci Dobřeň	30	6	0	2	0	22	0	190:350	527:791	20
14.	Essa Okřínek	30	6	0	2	0	22	0	222:318	573:744	20
15.	Letci Kolín B	30	5	0	4	0	21	0	208:332	563:766	19
16.	Hospůdka na Vinici	30	2	0	3	0	24	1	185:355	498:804	6

V sobotu 15. 7. 2017 proběhlo již čtrnácté pokračování letního šipkařského turnaje pod širým nebem.

Turnaje mužů se zúčastnilo 20 hráčů.

Pořadí:

1. Kysilka Ondřej, Žraloci Cerhenice
2. Moravec Jiří, Žraloci Cerhenice
3. Červinka Pavel, DC Máchalové Kladno
4. Tomáš Zdeněk, TJ Viktoria Radim
5. Doupal Jiří, Piráti Olomouc
5. Šťastný Radek, Úplně jiný šipkaři Červené Pečky
7. Lexa Petr, Ventura René
9. Svozil Miroslav, Premovič Martin, Podnecký Petr, Urban Martin
13. Marek Josef, Chroust Miloslav, Šanc Josef, Anderle Vlastimil
17. Kobr Aleš, Manák Miroslav, Douša Jan, Bleha Pavel

Turnaje žen se zúčastnilo 5 hráček.

Pořadí:

1. Štočková Věra

C tým házel ve třetí lize své zápasy v pátek od 19:00 také v restauraci Na Růžku. Nakonec sezonu zakončil v krásném středu tabulky.

| t ◘"Ăŕǂǂǂ

Zprávy z fotbalu

A-tým

Tým dospělých se po letech strávených v krajských soutěžích představí letos v okresním přeboru a ani v této soutěži to nebude vůbec jednoduché. V letní přestávce odešli tři hráči hrát vyšší soutěž do Kutné Hory, další dva dorostenci, kteří pravidelně nastupovali v loňské sezóně v kategorii dospělých, odešli hrát do Suchdola. Tým naopak doplnili S. Pokorný, R. Panic, M. Rauch a T. Charouzd, kteří vloni nehráli. Letní příprava na sezónu se moc nevydařila, na trénincích nás bylo málo, a to se projevilo v prvních zápasech, kdy jsme propadli nejen výsledkově, ale i herně. Ve třetím soutěžním utkání už jsme byli úspěšní a já pevně věřím, že se letos vyhneme bojům o záchranu.

Dorost

Dorostenci i pro letošní ročník v pohodě uhájili krajskou 1. A třídu. Přes léto došlo, jako každý rok, k obměně kádru a stejně jako každý rok jsme měli problémy se sejít v plném počtu alespoň na první mistrovský zápas. Start do soutěže byl tak velmi nepovedený, ale kádr není špatný, potřebuje jenom čas, sehrát se a řádně potrénovat.

Žáci

I v ročníku 2017/18 jsme přihlásili kategorie mladších i starších žáků. Věkově starší zůstali nakonec ale pouze čtyři, mladší kluci tak budou alternovat v obou kategoriích. Na konci prázdnin proběhlo pětidenní soustředění, v rámci kterého sehráli kluci pět zápasů. Start do soutěže se pak mladším povedl výborně, dvakrát po sobě v pohodě zvítězili. Starší byli úspěšní napůl, ale nutno dodat, že na prohraný zápas jsme nebyli kompletní.

Přípravky

I v kategorii přípravek máme v soutěži tým mladší i starší přípravky. Mladší do své soutěže vstoupili nejlépe ze všech pečeckých týmů a dvakrát po sobě vysoko vyhráli. Těžší utkání však teprve přijdou.

Starší přípravku proti loňsku opustila více než polovina kádru, noví kluci se přesunuli z mladších. První zápas kluci prohráli, druhý naopak téměř stejným výsledkem vyhráli, ale jak už jsem několikrát zmiňoval, výsledky v těchto kategoriích nejsou to hlavní, důležitá je chuť hrát a nadšení ze hry.

Pavel Pospíšil

Ilustrační foto - zdroj webové stránky klubu

Tvořivá dílnička pro šikovné ručičky

Vyrobíme si sluníčkovou nástěnku, na kterou si připevníme vzpomínky z prázdnin.

Materiál:

- talíř, malá sklenička
- tužka, černý a červený fix
- žlutá tempera, plochý štětec
- tavná pistole
- nůžky, provázek, lepidlo na papír
- 8 dřevěných kolíčků
- bílý papír a karton

Postup:

Talíř obkreslíme tužkou na karton a vystřihneme. Žlutou temperou natřeme vystřižený kruh a osm dřevěných kolíčků. Necháme zaschnout. Na okraj kruhu postupně přilepíme tavnou pistolí všechny kolíčky tak, aby rozevírací část směřovala ven. Na bílý papír obkreslíme podle obvodu malé skleničky dvě stejně velká kolečka, která vystřihneme a černým fixem dokreslíme oči. Nalepíme je doprostřed sluníčka. Pod ně nakreslíme červeným fixem nos a pusu do úsměvu. K horním dvěma kolíčkům přivážeme provázek na zavěšení. Nakonec připevníme na sluníčko prázdninové vzpomínky dle vlastní fantazie.

Připravila Věra Beránková

Červenopečecký čtvrtletník; vydává Městys Červené Pečky, Dr. Dvořáka 38, 281 21 Červené Pečky; IČ: 00235326.
Redakční rada: Lubomír Jirků, Mgr. Danuše Dvořáková, Věra Miškovská, MUDr. Jaroslava Jirků. Tisk: ROTAtisk, Roháčova 194, 280 02 Kolín 3
Povoleno Ministerstvem kultury pod evidenčním číslem MK ČR E 22884. Vychází v počtu 300 výtisků. Periodicita 4x ročně.
Příspěvky zasílejte na adresu lubomir.jirku@cervenepecky.cz. Kontaktní telefon +420 321 761 193. Uzávěrka vždy na konci čtvrtletí.

Srdečné pozvání na

SVATOVÁCLAVSKÝ KONCERT

varhanní díla od baroka po současnost

na varhany hraje čtrnáctiletý

JAROSLAV PALKOSKA

kostel Panny Marie v GRUNTĚ

sobota 23. 9. 2017 v 17 hod.

SRDEČNÉ POZVÁNÍ NA VÝSTAVU FOTOGRAFIÍ HANY PRKNOVÉ

RHODOS – SETKÁNÍ KULTUR

Kde: kostel Panny Marie v Gruntě

Kdy: 3.,9.,10.,17.,24. září 2017, vždy 14-16 hod.

Zahájení výstavy: 3. září 2017 ve 12 hodin

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ ČERVENÉ PEČKY

1877

2017

SV. FLORIÁNE,
chraň nás od ohně časného a přimlouvej se, abychom byli uchráněni od ohně věčného.

věnováno

Sboru dobrovolných hasičů v Červených Pečkách

Slovo starosty městyse

Vážené hasičky, vážení hasiči,

vážení příznivci dobrovolných hasičů,

držíte v rukou publikaci vzniklou u příležitosti významného jubilea, které si v letošním roce červenopečečtí hasiči připomínají. Sboru dobrovolných hasičů v Červených Pečkách, této nedílné součásti spolkového života městyse, je již 140 let.

Jako každý spolek založený především na dobrovolné práci pro své okolí, prošla a prochází i naše jednotka svými lepšími i méně radostnými obdobími. Není ale dnešním cílem podrobněji se o nich rozepisovat, to ponechme kronikářům a historikům. Mnohem podstatnější je, že po celou svou dlouhou historii vždy byla a je důležitou součástí naší obce a jejího života.

Prvotní poslání této jednotky a hasičů obecně, a to pomáhat ostatním v nouzi, se daří naplňovat, troufám si tvrdit, beze zbytku. Svědčí o tom počty výjezdů a zásahů jednotky nejenom k samotným požárům, ale i k odstraňování následných škod po lokálních povodních, bouřkách a jiných živelných událostech. Řečeno slovy klasika jsou to právě hasiči, kteří běží pomoci tam, odkud ostatní utíkají. Především za tuto práci a pomoc si jistě zaslouží všichni, kteří za ta léta jednotkou prošli, naši vzpomínku, úctu, velký obdiv a obrovský dík. Nemohu proto bohužel nevzpomenout i na smutnou událost z června 1958, kdy při největším zásahu v dosavadní historii jednotky zemřel její dlouholetý člen, pan František Kodytek. Přeji z celého srdce všem současným i budoucím členům jednotky, aby se s podobnou tragédií již nikdy nemuseli vyrovnávat.

Celou historií spolku se jako červená nit táhne i dobrovolná práce při výstavbě, opravách a renovacích nejenom sídla a zázemí naší jednotky, tedy hasičské zbrojnice. Stovky hodin zabere i údržba potřebné techniky, hasičských relikvií a renovace staré historické techniky. Mistrovskou ukázkou této práce je ruční stříkačka z roku 1890, vůbec první ruční stříkačka naší jednotky. Právem je právě ona ozdobou všech akcí, na kterých se představí.

Podrobně zmapovat oněch 140 let trvání jednotky u nás se v této publikaci opravdu nedá. Spíše bychom chtěli představit současnou podobu sboru široké veřejnosti. Ukázat, že za nelehkou prací při ochraně a pomoci svým bližním stojí konkrétní lidé. Vzpomenout na zástupy členů z let minulých, na jejichž základech a kořenech stavíme v současnosti. A poděkovat. To především. Za pomoc, za přiložení ruky k dílu, když je to třeba. Za to, že i malá jednotka našeho formátu má své opodstatnění a je pro své okolí často důležitější, než její profesionální kolegové.

Oslavme tedy společně kulatiny jednotky Sboru dobrovolných hasičů v Červených Pečkách. Vzpomeňme na bohatou historii, poděkujme za odvedenou práci ve všech oblastech jejich činnosti a popřejme do let budoucích stálý příliv nových členů, mnoho sil a elánu při realizaci jejich plánů a málo výjezdů k likvidacím požárů či jiných závažných událostí.

Lubomír Jirků
starosta městyse

Městys Červené Pečky

Domy na náměstí v roce 1907 a po rekonstrukci náměstí a vzniku proluky v roce 2011

V roce oslav výročí založení Sboru dobrovolných hasičů probíhá celková oprava kostela Narození Panny Marie.

Zámek v Červených Pečkách čekající na generální opravu.

Škola též v roce 2017 oslavila své výročí založení. Před 90 lety zahájila svou činnost a jejími lavicemi prošel nejeden dnešní hasič.

Historie městyse

Červené Pečky leží na půli cesty mezi historickými městy Kolínem a Kutnou Horou a tvoří je v současnosti obce Bohouňovice, Bojiště, Bořetice, Čertovka, Dobešovice, Dolany, Malá Vysoká, Opatovice a Červené Pečky.

Nejstarší osídlení v okolí "Ohrada" se datuje do doby před 10.000 lety, jak dokládají provedené archeologické průzkumy. Samotná obec byla založena ve 12. století a první písemné záznamy pak pocházejí až z r.1333, kdy se zde připomínají Zdislav z Peček a jeho bratr Václav z Bohouňovic. Pak se v držení vystřídala řada osob a později i šlechtických rodů. Mezi nejvýznamnější držitele patřil nejvyšší mincmistr Vilém hrabě z Vřesovic a nejvyšší maršálek Českého království a jeden z místodržitelů Hanuš Bedřich hrabě Trauttmannsdorf, za něhož prošlo panství nebývalým rozkvětem a roku 1713 jej tvořilo 29 vsí.

R.1754 koupil panství Ignát svobodný pán Koch, kabinetní sekretář císařovny Marie Terezie, který díky svému postavení a vlivu docílil 10.5.1755 povýšení obce na městečko, což umožňovalo konat výroční trhy, zakládat cechy a volit obecní představitelstvo.

Při novém administrativním uspořádání republiky v roce 1960 v souvislosti se zavedením krajského zřízení byly k obci připojeny Dolany s jejich částmi Čertovkou a Malou Vysokou. A konečně 18.prosince 1979 při ustavení střediskové obce byly připojeny Bohouňovice, ke kterým patřily ještě Opatovice a Bořetice.

Označení městečko (městys) bylo obcí užíváno až do doby zrušení institutu městysů r.1954.

Na základě žádosti obce podle zákonů spojených s obnovením institutu městysů, vyhověla Poslanecká sněmovna Parlamentu svým rozhodnutím z 10.října 2006 o opětovném přiznání titulu. Současně s tím obec přijala nový znak.

Na území městyse se nacházejí zapsané kulturní památky. Jedná se o gotický kostel Narození Panny Marie, barokní zámek, pivovar a sousoší Panny Marie na náměstí, empírovou pohřební kapli rodiny Hrubých, sochu sv.Jana Nepomuckého před kostelem a mohylu pruských vojáků z bitvy u Kolína z r.1757.

Náměstí v Červených Pečkách 2017 se sousoším Panny Marie

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V ČERVENÝCH PEČKÁCH

Úvod

Vážený čtenáři.

předkládáme Vám brožurku připomínající 140. výročí vzniku Sboru dobrovolných hasičů v Červených Pečkách. A protože Sbor byl, je a vždy bude pevně svázán s historií městyse, dovolili jsme si naší brožuru uvést nejprve krátkou historií Červených Peček, aby i neznalý čtenář získal informace o našem městyse.

Přes nejrůznější společensko politické změny i právní úpravy ovlivňující pochopitelně i fungování hasičského sboru je pojem „hasič" pro nejširší veřejnost natěsti stále představitelem okamžité, účinné a odborné pomoci v každé rouzové situaci. Zároveň jsou hasiči nositeli kultury společenského dění v obcích, díky pořádání společenských akcí, péči o děti a mládež a v neposlední řadě sportovní činností při plnění disciplín požárního sportu na soutěžích různých úrovní.

Pokud si máme dnes připomenout vznik a historii Sboru dobrovolných hasičů v Červených Pečkách (dále jen Sboru), nelze tak učinit, aniž bychom nevzpomněli obětavosti, práce ušlechtilé snahy a vytrvalosti těch, kteří přes všechny překážky prosadili vytváření hasičských sborů, ve snaze co nejlépe chránit životy a majetek všech.

Oc pradávna platilo a platí pořekadlo „oheň je dobrý sluha, ale zlý pán". Ačkoli se na pravděpodobnosti toho, že při něm nic pořádně nemění, více si lidé nebezpečí „zlého pána" uvědomovali v minulosti. Požáry i jiné události způsobovaly v té době nemalé škody na majetku a také stály mnoho životů. Proto, se v roce 1864 ustanovil první hasičský dobrovolný sbor ve Velvarech. Dobrovolné sbory se pak začaly zakládat po celých Čechách a nejinak tomu bylo i v roce 1877 v Červených Pečkách.

A o tom, jak to bylo, pojednává tato brožurka, která si nenárokuje bezchybné zmapování celých 140 let, ale snaží se Vám, čtenářům, alespoň dát maximum informací.

Jan Bradna

Poděkování:

Antonínu Smrčkovi za poskytnutí materiálu z rodinného archivu a spolupráci při zpracování brožury.
Ing. Heřmanu Kremovi za poskytnutí historických materiálů i za spolupráci při zpracování brožury.
Panu Milanu Pospíšilovi za poskytnutí fotografií našeho městyse.
Dostatním kolegům, bývalým i současným, kteří přispěli k vytvoření brožury.
Paní Danuši Dvořákové za provedení revize pravopisu a gramatiky.

Počátky historie

V obci byl založen hasičský sbor z podnětu tehdejšího ředitele místního velkostatku Jana Hienkenikla 11.října 1877, tedy čtyři roky před založením kolínské župy, do níž pak zdejší sbor patřil.

HIENKENIKL JAN

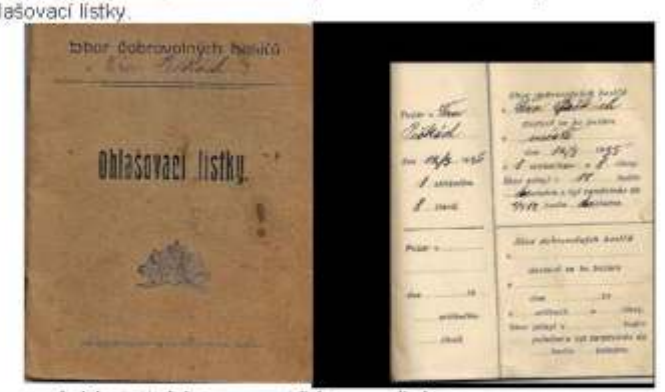
*Narodil se roku 1842. Byl ředitelem velkostatku v letech 1875-98 a členem místního významného Cechu starých mládenců. S manželkou Vilemínou *1845. měli pět dětí.Prvorozená dcera Gabriela /*1872/ byla manželkou spisovatele Františka Flose.*
V obecním zastupitelstvu zasedal v letech 1880-97 s výjimkou období 1881-83. S panem baronem Hrubým, vlastníkem panství, a starostou tvořil tzv. velkou trojku.

Po schválení stanov Zemským úřadem zahajoval činnost se 40 členy a jako iniciátor se stal i jeho prvním velitelem.
Ten byl také na oficiálním ustavení kolínské župy na mimořádné valné hromadě 8.května 1881 v Plaňanech zvolen do výboru a od 19.června pak vykonával dvě volební období funkci pokladníka. Třetí župní sjezd se konal 10.září 1883 v Červených Pečkách. Na něm byl Jan Hienkenikl ustaven "župním dohlížitelem".
Na dvanáctém župním sjezdu 10.července 1892 v Nebovidech byl zvolen Jan Hienkenikl župním starostou. V roce 1895 se vzdal funkce. Za zásluhy pak byl na 15.župním sjezdu 7.července 1895 jmenován čestným členem župy.
Na 18.župním sjezdu 10.července 1898 v Nové Vsi byl do župního výboru zvolen místní rolník Alois Jahoda. Do zemské ústřední hasičské jednoty pak byl zvolen stavitel a pozdější zdejší starosta Antonín Dajbych.
V roce 1900 došlo k rozdělení župy do okrsků. Pátý okrsek tvořily sbory Bohouňovice II, Červené Pečky, Opatovice, Nebovidy, Libenice a Starý Kolín. Okrskovým dozorcem byl ustanoven Antonín Dajbych, který ve funkci setrval dva roky.
Od svého založení až do roku 1905 se místní sbor účastnil likvidace 53 požárů, v letech 1921-35 pak byl nasazen 13x.

Tak vypadala dochovaná průkazka jednoho z členů Sboru dobrovolných hasičů

V roce 1884 byl zaveden v župě požární deník, do kterého se zapisovaly zprávy o účasti sborů při likvidaci požárů. Tento požární deník v pozdějších letech nahradily tzv. Ohlašovací lístky.

na obrázku je titulní strana a vnitřní strana s lístky

V r.1905 se stal místním velitelem zdejší rolník Alois Jahoda.

JAHODA ALOIS

Narodil se 21.srpna 1854 v Zibohlavech. Byl rolníkem, v obci na městečku, dnešním náměstí, vlastnil polovinu domu čp.11. Byl dvakrát ženatý. Jeho první manželkou od r.1879 byla Antonie Vodrážková /1860-1915/, s níž měl osm dětí. Po její smrti se za necelý rok oženil podruhé s Marií Štyxovou z Křečnic od Moravského Krumlova.
Byl po dvacet let v pořadí druhým velitelem hasičského sboru /1905-25/.
V obecním zastupitelstvu byl v letech 1897-1919 s výjimkou let 1902-05.
Od založení místní Kampeličky r.1897 byl členem jejího představenstva.
Cechmistrem starých mládenců byl 1909-14.
Zemřel 16.března 1931 a je pochován na místním hřbitově.

V roce 1921 slavila župa 40.výročí vzniku a jedno z okrskových cvičení proběhlo i zde v Červených Pečkách. Při něm cvičilo hasičská prostná i žactvo.

Fotografie třetího velitele hasičů se v našem archivu nedochovala

CIKÁN JAROSLAV

Narodil se 22.února 1884 v Bohouňovicích.
Byl to původně štukatér, který se vypracoval na zednického mistra a skončil jako stavitel. Rodiče bydleli na městečku, dnešním náměstí, v čp.35 v nájmu u rodiny Drobečkových, jejichž dceru Marii si vzal r.1909 za manželku. Poté si postavil v obci dům s čp.185 ve Školní ulici, pojmenovaný Jarka. Měli pět dětí.
Ze čtyř synů byl nejznámější Josef /1914-1985/, příslušník zahraničního vojska ve Francii a odbojář, vyznamenaný Československým válečným křížem 1939.
J.Cikán byl třetí hlavou hasičského sboru v letech 1925-1938 a starostou Sokola byl v letech 1921-23.
Zemřel 7.března 1966.